

KOLEJNY SZLAK ROWEROWY POŁĄCZY ATRAKCJE TURYSTYCZNE



A w tym numerze:

- | | |
|---|------------|
| Ranking „Gmina dobra do życia” | str. 2 |
| Gmina stawia na „Czyste Powietrze” | str. 6 |
| Wspominamy tych, którzy odeszli | str. 18-22 |
| Nowa sala fitness w SP nr 3 w Ozimku | str. 27 |
| Wyłożenie projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Ozimek | str. 33 |

Finansowe wsparcie w ramach Polskiego Ładu na budowę ścieżki rowerowej

PRAWIE 5 MLN ZŁ!

Więcej na str. 2

ISSN 1234-6055



9 771234 605002



BURMISTRZ INFORMUJE

Finansowe wsparcie w ramach Polskiego Ładu na budowę ścieżki rowerowej

Gmina Ozimek otrzymała 4 987 500,00 zł wsparcia w ramach Rządowego Programu Inwestycji Strategicznych **POLSKI ŁAD** na budowę ścieżki rowerowej, która połączy Wyspę Rehdanza w Ozimku z ul. Kuczki w Nowej Schodni.

W ramach zadania pn. „Budowa ścieżki rowerowej w ciągu ulic Kolejowej i Danieleckiej w Ozimku oraz ul. Opolskiej w Nowej Schodni” powstanie ścieżka rowerowa o łącznej długości 2 614 m wraz z odwodnieniem, przebudową wjazdów, budową oświetlenia ulicznego oraz stacji park&bike&ride przy dworcu PKP w Ozimku. Całkowita wartość projektu to: 5 250 000,00 zł
Koszt dofinansowania: 4 987 500,00 zł Środki własne Gminy Ozimek: 262 500,00 zł (5%)

Marcin Widera

Rządowy Fundusz **Polski Ład**
Program Inwestycji Strategicznych

**Gmina Ozimek
otrzymała
4 987 500 zł**



**POLSKI
ŁAD**

BGK
BANK GOSPODARSTWA
KRAJOWEGO

11 miejsce dla Gminy Ozimek w rankingu „Gmina dobra do życia”

Gmina dobra do życia – to ogólnopolski ranking Serwisu Samorządowego Polskiej Agencji Prasowej, badający jakość życia w każdej z 2477 gmin w Polsce. Gmina Ozimek zajęła 11 miejsce w kategorii „Gminy miejskie i miejsko-wiejskie z miastem powyżej 5000 mieszkańców”.

Ranking „Gmina dobra do życia” został opracowany na podstawie 48 wskaźników cząstkowych, które badały ogólny stopień zaspokojenia potrzeb życiowych przeciętnego mieszkańca. Dobór wskaźników to autorska koncepcja prof. Przemysława Śleszyńskiego z Polskiej Akademii Nauk. Dokonując oceny poszczególnej gminy brano pod uwagę m.in.: rozwój społeczno-ekonomiczny i dobrobyt, warunki mieszkaniowe, dostępność i jakość usług, rynek pracy czy spójność społeczną.

„Ranking samorządów **Gmina dobra do życia** jest potwierdzeniem rozwoju Gminy Ozimek w trudnych czasach pandemii, dzięki dobrze przygotowanemu i realizowanemu budżetowi gminy oraz pozyskiwaniu środków zewnętrznych dla Ozimka, gdzie poprawiamy jakość życia mieszkańców. W naszej kategorii oceniano 179 gmin. Niezmiernie cieszy mnie fakt, że Gmina Ozimek zajęła 11 miejsce. Jest to efekt wspólnej pracy – urzędników, Rady Miejskiej w Ozimku, sołtysów oraz wszystkich mieszkańców” – dodaje Burmistrz Ozimka **Mirosław Wieszotek**.

W rankingu ogólnym Gmina Ozimek zajęła 244 miejsce spośród 2477 gmin w Polsce.

Emilia Jendryassek





Inwestujemy w infrastrukturę drogową

Biestrzynnik

W piątek 29 października br. dokonano odbioru inwestycji pn. „Przebudowa drogi gminnej ul. Dylakowskiej w Biestrzynniku – etap I”.

Prace na tym odcinku drogi rozpoczęły się 6 sierpnia i zakończyły 19 października. W ramach zadania wykonano korytowanie pod nową konstrukcję oraz system odwodnienia drogi, uzupełniono warstwę kamienia na poboczach drogi, położono nową nawierzchnię asfaltową na długości 195 m wraz z mijankami i zjazdami do posesji.

Podczas odbioru końcowego obecni byli: sołtys Biestrzynnika **Edyta Czaplik**, radna miejska **Barbara Starzycka**, Burmistrz Ozimka **Mirosław Wieszołek**, pracownik UGiM w Ozimku – **Joanna Suszlik** oraz z ramienia wykonawcy „VIANKO” Sp. z o.o. – **Tomasz Trzaskowski**.

„Bardzo się cieszę, że oddaliśmy do użytku pierwszy przebudowany odcinek ulicy Dylakowskiej, który poprawi komfort życia mieszkańców. Przymierzamy się do drugiego etapu, obecnie aktywnie poszukujemy możliwości dofinansowania tej inwestycji” – dodaje **Burmistrz Ozimka Mirosław Wieszołek**.

Całkowita wartość przedsięwzięcia „Przebudowa drogi gminnej ul. Dylakowskiej w Biestrzynniku – etap I” wyniosła **105 077,93 zł**.



Ozimek

Dnia 3 listopada 2021 r. Burmistrz Ozimka **Mirosław Wieszołek** oraz **Kamil Sidzina Prezes Zarządu firmy HS BUD Sp. z o.o. z Opola** podpisali umowę na zadanie pn. „Przebudowa chodników w miejscowości Ozimek”.

W ramach inwestycji zostaną zmodernizowane chodniki znajdujące się w Ozimku przy ul. 8 Marca (69,25mb), ul. Sikorskiego 27 (104,10mb),

ul. Sikorskiego 4 (104,10 mb) oraz ul. Sikorskiego w okolicach cmentarza (106,50 mb).

Inwestycje zostały zgłoszone w ramach 4 projektów do **Budżetu Obywatelskiego Miasta Ozimka na 2021 rok** i wybrane przez mieszkańców do realizacji.

Realizacja tych inwestycji pokazuje, że mieszkańcy mają bezpośredni wpływ na wydatko-

wanie środków z budżetu Gminy Ozimek, a to przekłada się na budowanie aktywnego społeczeństwa obywatelskiego.

Wartość inwestycji to **249 869,56 zł**. Prace budowlane powinny się zakończyć do końca 2021 r.

*Emilia Jendryassek,
Marcin Widera*

Gmina Ozimek dba o środowisko

Gmina Ozimek jest jedną z 42 gmin, która realizuje Opolski projekt Life pn. „Wdrożenie systemu zarządzania jakością powietrza w samorządach województwa opolskiego”, finansowany ze środków Unii Europejskiej i współfinansowany przez Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. Zadaniem projektu jest zwiększenie zaangażowania samorządów, społeczności lokalnych i pozarządowych oraz podniesienie świadomości społecznej w dziedzinie ochrony środowiska. Powstać ma spójny system zarządzania programem ochrony powietrza.

W ramach realizacji projektu w urzędach pracę rozpoczęli Gminni Koordynatorzy Programu Ochrony Powietrza – w UGiM w Ozimku koordynatorem jest Pani **Justyna Widera**. W celu

poszerzenia kompetencji muszą przejść studia podyplomowe na Politechnice Opolskiej, gdzie pogłębią wiedzę i warsztat w zakresie efektywności energetycznej budynków i ochrony powietrza.

Gminni koordynatorzy pomogą mieszkańcom w podjęciu decyzji o sposobie i możliwościach wymiany źródła ciepła, wypełnieniu wniosku o dotację. Dodatkowo przeprowadzą spotkania z mieszkańcami gminy, aby zachęcić ich do podejmowania działań prowadzących do poprawy jakości powietrza.

W gminie Ozimek spotkania z mieszkańcami planowane są na pierwszą połowę 2022 roku.

Ponadto nasza gmina podpisała porozumienie z Wojewódzkim Funduszem Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Opolu w zakresie współpracy przy realizacji programu „Czyste Powietrze”.

„Program Life to wielka szansa dla rozwoju programu Ekologicznej Gminy Ozimek. Poprawa jakości powietrza wpływa na środowisko oraz zdrowie naszych mieszkańców. Dążymy do stworzenia i wdrożenia spójnego programu zarządzania ochroną powietrza, a zarazem do podniesienia świadomości społeczeństwa. Ponadto do ułatwienia mieszkańcom dostępu do środków rządowych przeznaczonych m.in. na wymianę źródeł ciepła na przyjazne dla środowiska (ekologiczne), uruchomiono w naszym urzędzie gminny punkt konsultacyjno-informacyjny programu **Czyste Powietrze**, do którego już dziś zapraszam” – podsumowuje **Burmistrz Ozimka Mirosław Wieszołek**.

Marcin Widera



Projekt „Wdrożenie systemu zarządzania jakością powietrza w samorządach województwa opolskiego” (LIF19 GIE/PL/000398 – LIFE_AQP_Opolskie_2019.PL) jest finansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Projektu LIFE i współfinansowany przez Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.



Gmina Ozimek dba o bezpieczeństwo pieszych

Podczas sesji Rady Miejskiej w Ozimku, która odbyła się 25 października 2021 r. rajcy przyjęli 12 uchwał. Ponadto przedstawiono informację o działalności Ośrodka Integracji i Pomocy Społecznej, profilaktyka dzieci i młodzieży, opieka nad seniorami. Dokonano również oceny funkcjonowania OSP w gminie oraz przyjęto protokół z kontroli w zakresie analizy struktury organizacyjnej oraz kontroli wydatkowania środków budżetowych na funkcjonowanie Centrum Usług Wspólnych – Gminnego Zakładu Oświaty w latach 2018–2020.

Podczas sesji ozimscy radni przychylił się do wniosku Burmistrza Ozimka w sprawie przyjęcia przez Gminę Ozimek do realizacji zadania polegającego na wykonaniu dokumentacji projektowej budowy chodników: w ciągu drogi powiatowej nr DP17120 – ul. Daniecka w Nowej Schodni oraz w ciągu drogi powiatowej nr DP17060 (odcinek w kierunku miejscowości Daniec) – ul. Powstańców Śląskich w Schodni (odcinek od ronda na DK 46 w pobliżu sklepu). To bardzo ruchliwe i niebezpieczne odcinki – każdy o długości ok. 300 m – na drogach zarządzanych przez Powiat Opolski, a samorząd gminny odpowiadając na liczne zgłoszenia mieszkańców zrobił pierwszy krok w kierunku budowy chodników wzdłuż tych dróg, zabezpieczając środki na dokumentację.

Ponadto podjęto następujące uchwały: w sprawie zmiany uchwały w sprawie przyjęcia Programu współpracy Gminy Ozimek z organizacjami pozarządowymi oraz podmiotami prowadzącymi działalność pożytku publicznego na rok



2021; w sprawie udzielenia pożyczki długoterminowej dla Stowarzyszenia LGD „Kraina Dinozaurów”; w sprawie planu nadzoru nad żłobkami, klubami dziecięcymi oraz dziennymi opiekunami; w sprawie przyjęcia Gminnej Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych Gminy Ozimek na lata 2022–2030; w sprawie przyjęcia Gminnego Programu Wspierania Rodziny w Gminie Ozimek na lata 2022–2024; w sprawie uchwalenia Gminnego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych na 2022 rok; w sprawie wyrażenia zgody na ustanowienie służebności przejazdu i przechodu na nieruchomości stano-

wiącej własność Gminy Ozimek; w sprawie zmiany wieloletniej prognozy finansowej; w sprawie zmiany uchwały w sprawie udzielenia pożyczki długoterminowej dla Stowarzyszenia Dolina Małej Panwi; w sprawie uchwały w sprawie upoważnienia Dyrektora Ośrodka Integracji i Pomocy Społecznej w Ozimku do prowadzenia postępowania w sprawie świadczeń pomocy materialnej o charakterze socjalnym dla uczniów zamieszkałych na terenie Gminy Ozimek. Nagranie z sesji znajduje się na stronie www.ozimek.pl.

Marcin Widera

Środki z FOGR-u trafiły do Krasiejowa

W dniu 15 października dokonano odbioru przebudowy ulicy Robotniczej w Krasiejowie.

Inwestycja, o którą wielokrotnie zabiegali mieszkańcy, miała na celu usprawnienie komunikacji, dojazdu do gruntów rolnych oraz poprawę warunków nośnych i użytkowych.

Podczas odbioru inwestycji obecni byli: Burmistrz Ozimka **Mirosław Wieszołek**, radny miejski **Jan Polaczek**, radny miejski oraz sołtys wsi Krasiejów **Tadeusz Markulak**, inspektor nadzoru **Tomasz Sokulski**, pracownik Urzędu Gminy i Miasta w Ozimku **Joanna Suszlik** oraz kierownik robót z ramienia wykonawcy OLS Sp. z o.o. Sp. k. – **Paweł Stolarski**.

Do tej pory droga miała nawierzchnię gruntowo-szutrową i w okresie opadów tworzyły się застоiska wody oraz liczne dziury. W ramach zadania położono 726 mb nawierzchni z betonu asfaltowego. Całkowity koszt inwestycji to **445 740,98 zł brutto**.

Przedsięwzięcie „Przebudowa drogi dojazdowej do gruntów rolnych w obrębie 0014 Krasiejów km 5,6; działki: 545/145, 43, 867/143, 1144/122 jednostka ewidencyjna 160908_5 Ozimek” zostało zrealizowane w ramach naboru wniosków o dofinansowanie zadań w 2021 r. polegających na budowie lub przebudowie dróg dojazdowych do gruntów rolnych ze środków budżetu Województwa Opolskiego.

Emilia Jendryassek





Marszałkowska Inicjatywa Sołecka – edycja 2021



Na terenach sołeckich zakończyła się realizacja zadań z programu „Marszałkowska Inicjatywa Sołecka – Opolskie w latach 2020-2022”. W tym roku z przyznanej pomocy finansowej w formie dotacji celowej na dofinansowanie zadań własnych gminy w zakresie realizacji małych projektów lokalnych na terenach wiejskich na rok 2021 skorzystały sołectwa: Biestrzynnik, Mnichus, Schodnia i Szczedrzyk.

W poprzednim roku budżetowym były to: Antoniów, Chobie, Dylaki, Jedlice i Pustków. Głównym celem projektu było umożliwienie

mieszkańcom wsi realnego wpływu na przeznaczenie środków z budżetu województwa opolskiego. Pomoc finansowa na realizację zadania dla jednego sołectwa nie może być większa niż 5000,00 zł, a wkład gminy przy takim poziomie dofinansowania nie mniejszy niż 1 000,00 zł.

W **Biestrzynniku** zamontowano wewnętrzne drzwi drewniane dwuskrzydłowe w celu poprawienia szczelności i funkcjonalności obiektu oraz wykonano dwie gabloty szklane przystosowane do przechowywania strojów (strój strażaka oraz strój kobiety) w celu ich wyeksponowania i zabezpieczenia przed zniszczeniem. Sołectwo **Mnichus**

doposażyło się min. w stół do tenisa, bramki do piłki nożnej, kosz do koszykówki i drobny sprzęt sportowy. W **Schodni** doposażono plac zabaw przy boisku. Zamontowano tam czworobok linowy. **Szczedrzyk** natomiast wybrał działania ukierunkowane na poprawę funkcjonowania świetlicy wiejskiej. Wymieniono drzwi wejściowe oraz doposażono zaplecze kuchenne w szafki.

W kolejnej edycji programu gmina będzie wnioskować o realizację zadań dla Krasiejowa, Krzyżowej Doliny, Nowej Schodni i Grodzca.

Iwona Wiercińska



Współfinansowane przez Samorząd Województwa Opolskiego



Gminny punkt programu Czyste Powietrze

Informujemy, że w Urzędzie Gminy i Miasta w Ozimku uruchomiony został punkt konsultacyjno-informacyjny rządowego programu priorytetowego „Czyste Powietrze”. W punkcie mieszkańcy otrzymają informację o warunkach programu oraz pomoc w przygotowaniu wniosku i rozliczenie przyznanego dofinansowania. Wnioski zostaną przekazane do Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Opolu.

Punkt konsultacyjno-informacyjny czynny jest w godzinach pracy urzędu:

- poniedziałek od 12.00 do 16.00;
- środa od 13.00 do 15.00;
- czwartek od 8.00 do 12.00.

W celu zapewnienia sprawnej obsługi prosimy o wcześniejsze uzgodnienie terminu i godziny wizyty.

Informacje udzielane są pod numerem telefonu **77 4622 852** lub mailowo czystepowietrze@ugim.ozimek.pl.

Założenie konta na portalu beneficjenta (www.portal.wfosigw.opole.pl) jest pierwszym krokiem w procedurze aplikowania o dofinansowanie. Do założenia konta potrzebny jest adres e-mail.



Jakie są cele programu?

„Czyste Powietrze” to program, którego celem jest poprawa jakości powietrza oraz zmniejszenie emisji gazów cieplarnianych poprzez wymianę starych pieców i kotłów na paliwo stałe oraz poprawę efektywności energetycznej budynków mieszkalnych jednorodzinnych.

Ile można otrzymać?

Maksymalna kwota zwrotu poniesionych kosztów na działania zgodne z zasadami programu różni się, w zależności od poziomu dofinansowania.

W podstawowym poziomie dofinansowania maksymalna kwota jaką można otrzymać **30 000 zł**, natomiast w rozszerzonym poziomie **37 000 zł**.

Jakie są warunki na otrzymanie dofinansowania?

Z programu mogą skorzystać **właściciele lub współwłaściciele** jednorodzinnych budynków mieszkalnych, lub wydzielonych w budynkach jednorodzinnych lokali mieszkalnych z wyodrębnioną księgą wieczystą.

W sytuacji, gdy obiekt mieszkalny ma kilku właścicieli, jednym z załączników do wniosku o dofinansowanie w programie, będzie pisemnie wyrażenie zgody na przystąpienie do programu od każdego z współwłaścicieli budynku.

Nabór nie dotyczy budynków wielorodzinnych oraz budynków nowobudowanych.

1. W ramach programu można dofinansować zakup i montaż jednego źródła ciepła do celów ogrzewania lub ogrzewania i c.w.u.
2. W przypadku gdy budynek/lokal mieszkalny jest podłączony do sieci dystrybucji gazu, w ramach programu nie udziela się dofinansowania na zakup i montaż kotła na paliwo stałe w tym budynku/lokalu mieszkalnym.
3. Wymieniane źródło ciepła na paliwo stałe musi być trwale wyłączone z użytku.
4. Na przedsięwzięcia realizowane w budynkach, na budowę których po 31 grudnia 2013 r.: – został złożony wniosek o pozwolenie na budowę lub odrębny wniosek o zatwierdzenie projektu budowlanego, – zostało dokonane zgłoszenie budowy lub wykonania robót budowlanych w przypadku, gdy nie jest wymagane uzyskanie decyzji o pozwoleniu na budowę, nie udziela się dofinansowania na ocieplenie

przegród budowlanych, wykonanie stolarki okiennej i drzwiowej.

5. Nie udziela się dofinansowania na przedsięwzięcia, dla których wnioskowana kwota dotacji jest niższa niż 3 tysiące złotych. Warunek nie dotyczy przedsięwzięć, w zakresie których jest zakup i montaż źródła ciepła.
6. Jeśli w budynku mieszkalnym wydzielono lokale mieszkalne, dotacja przysługuje osobno na każdy lokal.

Jakie są kryteria dochodowe?

Podstawowy poziom dofinansowania mogą otrzymać osoby, których dochód w poprzednim roku rozliczeniowym nie przekroczył 100 000 zł.

W przypadku podwyższonego poziomu, o dofinansowanie mogą starać się osoby, których miesięczny dochód na jednego członka gospodarstwa domowego nie przekracza kwoty:

- 1 564 zł – w gospodarstwie wieloosobowym;
- 2 189 zł – w gospodarstwie jednoosobowym.

Jeśli jesteś Wnioskodawcą w podwyższonym poziomie dofinansowania, konieczne będzie dołączenie do wniosku zaświadczenia potwierdzającego miesięczny dochód przypadający na jednego członka gospodarstwa

domowego, wydanego przez Burmistrza Ozimka.

Dodatkowo, jeżeli prowadzisz działalność gospodarczą, Twój przychód za rok kalendarzowy, za który ustalony został przeciętny miesięczny dochód, nie może przekroczyć trzydziestokrotności kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę.

Co jeszcze warto wiedzieć o programie Czyste Powietrze?

Budynki istniejące	Na budynki oddane do użytku po 31.12.2013 nie można otrzymać dofinansowania w zakresie termomodernizacji.
Mikroinstalacja fotowoltaiczna	Można uzyskać dofinansowanie w wysokości do 5 000 zł, ale nie więcej niż 50% przy wymianie źródła ciepła np. na pompę ciepła.
Wymiana źródła ciepła	Dofinansowanie tylko w przypadku likwidacji dotychczasowego źródła ciepła na paliwo stałe.
Realizacja przedsięwzięcia	Audyt energetyczny nie jest obowiązkowy.
	W ciągu 30 miesięcy od daty złożenia wniosku i nie później niż do końca czerwca 2029 roku.
	Można finansować przedsięwzięcia rozpoczęte do 6 miesięcy przed datą złożenia wniosku.
	Na jeden budynek/lokal mieszkalny może być udzielone tylko jedno dofinansowanie w ramach programu Czyste Powietrze.
	Protokół końcowy musi potwierdzać datę ukończenia realizacji inwestycji.
Prowadzenie działalności gospodarczej w budynku mieszkalnym	Udział w programie jest możliwy, jeśli na prowadzenie działalności nie jest przeznaczony więcej niż 30% powierzchni budynku.

Marzena Andrzejewska

Segregacja odpadów - najczęściej popełniane błędy

Przeciętnie każdy mieszkaniec wytwarza 33 kg odpadów miesięcznie, które następnie są odbierane sprzed naszego domu lub z altan śmietnikowych. Obecnie śmieciarki wywoziły już 4 300 ton nieczystości. Przy takich ilościach śmieci nie sposób uniknąć problemów, które szkoda jakości selektywnej zbiórki, a także estetyce naszego otoczenia. Przedstawiamy najgorsze, niepoprawne zachowania zaobserwowane przez firmy komunalne, a także zgłoszone przez samych mieszkańców tak, by w przyszłości lepiej zadbać o gospodarkę odpadami.

1. Nieskładanie kartonów

W przypadku altan śmietnikowych wyrzucanie sporej wielkości kartonów powoduje notoryczne przepełnianie pojemników, tworzy sterty odpadów porzucanych pod kontenerem i blokuje możliwość swobodnego poruszania w altanie.

2. Niezgniatanie butelek

Jeżeli wyrzucamy niezgniecione plastikowe opakowania, a w szczególności butelki, to pojemniki na te odpady szybko się zapełniają. Zgniatając opakowania, oszczędzamy miejsce do segregacji, gdyż zgnieciona butelka traci na swojej objętości ok. 80%.

3. Wyrzucanie bioodpadów w workach

Do brązowego pojemnika odpady powinny trafić luzem. Nie wyrzucamy ich w workach, nawet tych biodegradowalnych. Niezanieczyszczony surowiec może zostać przetworzony na dobrej jakości kompost.



4. Wyrzucanie tekstyliów do żółtych pojemników

Odzież i tekstylia powinny trafić do specjalnych pojemników ustawionych na terenie gminy lub do pojemnika czarnego, można oddać je również w Punkcie Selektywnego Zbierania Odpadów Komunalnych. Pojemnik żółty służy do wyrzucania przede wszystkim różnego rodzaju odpadów opakowaniowych z tworzyw sztucznych i metali.

5. Pozostawienie odpadów poza kontenerami i altanami

W sytuacji, gdy ustawiane są kontenery zewnętrzne przyjmujące zwiększone ilości odpadów na danym obszarze należy korzystać z nich z rozwagą. Przepełnianie najbliższego kontenera, tymczasem, gdy w małej odległości znajduje się kolejny mogący pomieścić odpady niszczy estetykę otoczenia.

Kamila Honczia

BUDUJEME PŘÁTELSTVÍ MEZI NÁMI, ČESKO-POLÁCI



To dla nas nie nowina, że zarówno w Czechach jak i w Polsce ludzie pragną tego samego. Kolejne spotkanie Szkoły Superbaci i SuperDziadka z naszymi znajomymi z Rymarzowa w ramach projektu Euroregionu Pradziad jest następnym krokiem do wymiany kultury, wiedzy, doświadczeń, do zawierania nowych znajomości i przyjaźni. Ta polsko-czeska przestrzeń stała się miejscem do nauki, rozbudzania nowych zainteresowań, do próbowania tego czego jeszcze nigdy nie robiliśmy. Niby się różnimy, ale tak naprawdę to wiele nas łączy, a różnice powodowały, że spotkanie było ciekawsze, zaskakujące a w związku z tym, że języki mamy podobne, to było wiele zabawnych i śmiesznych sytuacji.

Chociażby takie określenie jak czeska pieczeń to nasza wątróbka, a jahoda to truskawka. Nie dziw się także, gdy Czech poda Ci czerstwe pieczywo, gdy ty chcesz świeże i nie gniewaj się, gdy powie, że jesteś frajer czyli fajny chłopak. Także czeska żona to nie żona tylko ogólnie kobieta. Tak można by było mnożyć zabawne przykłady, że nie wspomnę o ich szukaniu. Trzy dni spędzone wspólnie w ośrodku nad Jeziorem Turawskim były dla wszystkich dobrym i pełnym energii czasem.

Działanie „Zręczny senior” w ramach projektu „Żyjemy sportem” w pełni potwierdziło to stwierdzenie.

Czeska grupa zaimponowała nam zdolnościami wokalnymi. Grupa pięknie, na głosy, śpiewała piosenki czeskie. Nasza polska grupa też ładnie śpiewała, ale pierwszeństwo musimy oddać Czechom. Zajęcia warsztatowe prowadzone były metodą pedagogiki zabawy z elementami śmiechoterapii.

Terapia poprzez śmiech jest cudownym lekiem na ból ciała i duszy. My już wiemy, że ludzie na całym świecie śmieją się w jednym języku. Dokładnie wiemy co oznacza „hi hi hi” a co „he he he” i jak to jest śmiać się na całego „HA HA HA!!!”. Taki właśnie śmiech roznosił się po Jeziorze Turawskim.

Ważnym elementem zajęć, który bardzo tej międzynarodowej grupie przypadł do gustu były tańce integracyjne. Tańce, będące aktywnością psychoruchową, poprawiającą pamięć, koordynację ruchową, koncentrację, orientację w przestrzeni, działające relaksacyjnie i antydepresyjnie. Integrują i łączą we wspólnej zabawie pomagającej w osiągnięciu swoistej synergii. Grupa nauczyła się wiele tańców pochodzących z różnych krajów. Jednakże główną atrakcją warsztatów były zajęcia

arteterapii. Lepienie w glinie i praca z kołem garncarskim. Mnóstwo obaw związanych było z tymi zajęciami, ale wszystkie one rozplynęły się w trakcie prowadzonych warsztatów przez panią Annę Kafuszko, absolwentkę Akademii Sztuk Pięknych, właścicielkę Pracowni Ceramicznej Art na Śląsku. Dzień minął nam na rzeźbieniu w glinie głowy. Zadanie trudne, ale przy fachowym prowadzeniu nas przez artystkę, wykonaliśmy zadziwiające dzieła sztuki. Wszyscy byliśmy zachwyceni. Można było także poprobować wykonanie naczyń metodą wyklejaną oraz spróbować wytoczyć coś na kole garncarskim. To niełatwe zadanie choć po kilku próbach też były ciekawe efekty. Przerwy w edukacji wypełniały spacerzy po pięknej okolicy w otoczeniu jeziora i lasów. Wyjazd był bardzo udany i pokazał, że nasze potrzeby ściśle związane są z kontaktem z drugą osobą, że lubimy się uczyć, śpiewać, tańczyć, rozmawiać, wymieniać poglądy, śmiać się, wędrować, obcować z przyrodą, z poczuciem bezpieczeństwa i przyjaźni.

Všichni jsme stejní (wszyscy jesteśmy jednakowi). W październiku zaplanowano rewizytę u Czechów.

Halina Oster



PŘEKRAČUJEME HRANICE
PRZEKRACZAMY GRANICE
2014—2020



EVROPSKÁ UNIE / UNIA EUROPEJSKA
EVROPSKÝ FOND PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ
EUROPEJSKI FUNDUSZ ROZWOJU REGIONALNEGO





SENIOR OZIMSKI W AKCJI POLSKO-CZESKIEJ



Od 1990 r. realizowane są działania regionów przygranicznych w ramach Euroregionu Pradziad. Działania te są oparte o istniejące wcześniej wzorce europejskie

W swej dotychczasowej działalności Euroregion realizuje się jako struktura organizacyjna funkcjonująca według zasad: partnerstwa i równoprawności stron zachowania tożsamości narodowej, państwowej, lokalnej i regionalnej dobrowolności uczestnictwa w realizowanych przez niego akcjach, przedsięwzięciach, programach parytetu, czyli równej liczby członków i głosów każdej ze stron w statutowych gremiach oraz równej partycypacji w kosztach organizowanych akcji konsensusu stron przy podejmowanych uchwałach i decyzjach rotacji władz, Parlamentu, Rady, Komisji Rewizyjnej, Grup Roboczych.

Czyli po prostu można powiedzieć, że w ramach współpracy i możliwości jakie oferuje Euroregion Pradziad Gmina Ozimek korzysta bardzo intensywnie z dofinansowania projektów budujących więź między narodami Czech i Polski.

Polskie Stowarzyszenie Pedagogów i Animatorów KLANZA, poprzez swoje działania na rzecz osób starszych z radością włączyło się do tej integracji międzynarodowej. Kolejny projekt za nami, a następane przed nami.

W październiku i listopadzie spotkaliśmy się po raz kolejny z naszymi przyjaciółmi z Rymarzowa. Każda z grup, zawsze bardzo przygotowuje się do przyjazdu przyjaciół z sąsiadującego kraju. Tym razem także, Czesi przygotowali dla nas mnóstwo atrakcji. Jadąc do Rymarzowa zawsze z niecierpliwością oczekujemy z czym zmierzmy się tym razem. Było cudownie!!!

Wszystkie wspólne działania powodują, że mamy dobry czas, bez trosk, samotności, smutku. Chcę się żyć!!! Bo razem jest nam wesoło, raźnie, przyjemnie. W klimacie przyjaźni robimy różne rzeczy. Tym razem mieliśmy zajęcia manualne- robiliśmy piękne świeczniki ucząc się techniki makramy, szyliśmy śliczne maskotki – gęsi i kaczki. Później rozegraliśmy turniej kręgli. Jeździliśmy na hulajnogach, mieliśmy zawody strzelania z łuku. Było cudownie. Wspólne przebywanie ze sobą, rozmowy, wę-

drówki, śpiewy, zabawa, wymiana informacji, poglądów, sposobów radzenia sobie z różnymi dolegliwościami i problemami dają nam wiele radości i zadowolenia. Tradycja, historia, zwyczaje Czechów to dla nas bardzo ciekawe rzeczy. A wspólne wędrowanie i zwiedzanie zamku w Bruntalu było dla nas nie lada atrakcją. Powrót w dobrych humorach do Ozimka był czasem, kiedy już rozmyślaliśmy, jak przygotować listopadowy przyjazd Czechów do nas. Powoli staje się to tradycją te wzajemne wymiany w ramach projektów Euroregion Pradziad.

Staramy się także przyjąć ich jak najlepiej i przygotować coraz to lepsze atrakcje na czas pobytu na Opolszczyźnie.

Zapraszamy osoby starsze, które chcą spędzać z nami, w Szkole Superbabci i Superdziadka miło i mądrze czas oraz brać udział w przygodach po sześćdziesiątce. Jest po prostu cudownie!!! Dziękujemy Gminie Ozimek za realizację w projektów w ramach Euroregionu Pradziad.

Halina Oster



PRZEKRACZAJEMY GRANICE
PRZEKRACZAMY GRANICE
2014—2020



EVROPSKÁ UNIE / UNIA EUROPEJSKA
EVROPSKÝ FOND PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ
EUROPEJSKI FUNDUSZ ROZWOJU REGIONALNEGO



Uroczyste przekazanie nowego samochodu ratowniczo-gaśniczego dla OSP Szczedrzyk

W sobotę 30 października 2021 r. odbyła się uroczystość przekazania i pobłogosławienia nowego samochodu ratowniczo-gaśniczego dla jednostki Ochotniczej Straży Pożarnej w Szczedrzyku. Na to wielkie wydarzenie w historii jednostki przybyli liczni goście, którzy składali serdeczne gratulacje.

Nowy samochód to IVECO EuroCargo FM 150, kosztował 820 902,00 zł, a Gmina Ozimek przeznaczyła na ten cel środki w wysokości 350 000,00 zł, pozostała część pochodzi z NFOŚiGW/WFOŚiGW, KRSG oraz środków własnych jednostki.

Na wstępie Prezes OSP Szczedrzyk **Andrzej Jakubiec** przywitał wszystkich zgromadzonych, m.in. Posła na Sejm RP **Violettę Porowską**, Burmistrza Ozimka **Mirosława Wieszołka**, Przewodniczącą Rady Miejskiej w Ozimku **Aldonę Koczur**, Radnego Powiatu Opolskiego **Antoniego Gryca**, Komendanta Miejskiego PSP w Opolu **st. bryg. Leszka Koksanowicza**, dowódcę JRG nr 1 w Opolu **kpt. Piotra Wieszołka**, Wiceprezesa Zarządu Głównego ZOSP RP **dh Teresę Tiszbierek**, Sekretarza Oddziału Powiatowego ZOSP RP w Opolu **dh Barbarę Dębską** oraz Sołtysa Wsi Szczedrzyk **Iwonę Feliks-Wójcik**. Obecne były również delegacje z pocztami sztandarowymi jednostek OSP z Gminy Ozimek oraz mieszkańcy wsi.

Pobłogosławienia samochodu dokonał **ks. prałat Marcin Ogiolda**. Rodzicami chrzestnymi nowego wozu strażackiego zostali Burmistrz Ozimka **Mirosław Wieszołek** i **dh. Jessica Hadasz**.

Burmistrz **Mirosław Wieszołek** zaznaczył, że zakup samochodu przyczyni się do poprawy bezpieczeństwa w naszej gminie. Podziękował także wszystkim, którzy przyczynili się do realizacji tego niezmiernie ważnego przedsięwzięcia. Strażakom ochotnikom ze Szczedrzyka z prezesem **Andrzejem Jakubcem** na czele życzył, aby pojazd im bardzo dobrze służył i zawsze zapewniał bezpieczne wyjazdy oraz powroty z akcji ratowniczo-gaśniczych.

Marcin Widera



Remont podjazdu OSP Dylaki

Zarząd OSP Dylaki zwrócił się z prośbą do Burmistrza Ozimka **Mirosława Wieszołka** o remont podjazdu do remizy. Niedawno zakończona inwestycja poprawiła nie tylko estetykę terenu OSP Dylaki ale także pozytywnie wpłynęła na bezpieczeństwo samych strażaków oraz ich wozu gaśniczego.

„Druhowie z OSP Dylaki wskazywali na konieczność remontu. Otrzymując zgłoszenie muszą działać szybko i sprawnie. Dotychczasowa nawierzchnia była już nierówna, pełna dziur, co wpływało na to, iż kierowca pojazdu musiał wydłużać moment wyjazdu z remizy, by nie uszkodzić wozu” – tłumaczy Burmistrz Ozimka **Mirosław Wieszołek**.

Wykonawcą robót była firma **ARBI ROBOTY ZIEMNE** z Dylak. W ramach inwestycji wymieniono dotychczasową nawierzchnię na nową, wykonaną z kostki brukowej. Całkowita wartość inwestycji wyniosła **16 656,66 zł**.

Emilia Jendryassek





Nowy Prezes OSP Chobie



Z Robertem Lesiem nowym Prezesem OSP Chobie – wybranym na zebraniu sprawozdawczo-wyborczym 19 czerwca 2021 r. – rozmawia Marcin Widera.

Od ilu lat działa Pan w ochotniczej straży pożarnej?

Od 1988r. działam jako strażak ochotnik, a od 2006r. zostałem wybrany do zarządu i pełnię funkcję Naczelnika jednostki OSP Chobie. To stanowisko piastowałem przez 15 lat.

Podczas zebrania sprawozdawczego wybrano Pana na nowego szefa jednostki. Jak się Pan czuje w nowej roli?

Przyjmując stanowisko Prezesa muszę być swoistym symbolem naszej jednostki i godnie ją reprezentować. Mając kilkunastoletnie doświadczenie w aktywnej posłudze myślę, że będę się dobrze odnajdywał na tym stanowisku. Jestem dumny, że po 15 latach działalności w zarządzie OSP nasi druhowie wybrali mnie na kolejne lata służby, ale teraz jako Prezesa jednostki.

Czy może Pan nam przedstawić skład nowego zarządu?

- Prezes – Robert Leś
- Wiceprezes – Piotr Joško
- Naczelnik – Dennis Joško
- Zastępca Naczelnika – Marek Kokot
- Skarbnik – Grzegorz Sitnik
- Sekretarz – Nikola Joško
- Gospodarz – Janusz Kotysz

Uważam, że mając wyżej wymienione osoby w swoim składzie jesteśmy w stanie dobrze współpracować i dążyć do jak najlepszego działania naszej jednostki. Osoby w tym składzie mają już kilkuletnie doświadczenie w działalności w zarządzie.

Jakie są najważniejsze cele do osiągnięcia?

Naszym najważniejszym celem jest długo wyczekiwany remont naszej remizy oraz przebudowa boksów garażowych. Myślę, że współpracując z samorządem gminnym jesteśmy w stanie zagospodarować nasz obiekt tak, aby nasi mieszkańcy mogli również z niego korzystać. Jesteśmy także gotowi, aby wesprzeć samorząd gminny,

żeby stworzyć w naszym obiekcie powierzchnię przydatną dla całej społeczności sołectwa. Kolejnym celem będzie wymiana naszego lekkiego samochodu, na nowszy, tak aby mieszkańcy naszej wioski i gminy czuli się jeszcze bezpieczniej.

Jednostka współpracuje od lat z THW Hann. Münden – czyli jednostką ratownictwa technicznego z Niemiec. Czy planujecie kontynuować dobre relacje z przyjaciółmi z zachodniej granicy?

Tak oczywiście zamierzamy kontynuować i rozwijać nasze kontakty. Mamy nadzieję, że w przyszłym roku będzie możliwe zorganizowanie wspólnych ćwiczeń. Wzorem poprzednich lat planujemy zorganizować je wspólnie z Zarządem Miejsko-Gminnym Związku Ochotniczych Straży Pożarnych w Ozimku i zaprosić do nich przedstawicieli wszystkich jednostek z terenu gminy.

Dziękuję za rozmowę i życząc powodzenia w realizacji zamierzonych celów.

Marcin Widera

Zebranie sprawozdawczo-wyborcze w OSP Antoniów

W piątek, dnia 17 września 2021 r. odbyło się zebranie sprawozdawczo-wyborcze w jednostce OSP Antoniów. Wśród zaproszonych gości byli m.in. Burmistrz Ozimka Mirosław Wieszołek, Prezes Zarządu M-G ZOSP w Ozimku Marek Elis oraz Sołtys Wsi Antoniów Magdalena Kotula.

Sprawozdanie z działalności przedstawił Naczelnik Marek Pańczyk. Jednostka 83 razy wyjeżdżała do akcji – 57 razy do miejscowych zagrożeń, 19 razy do pożarów, a 7 razy do fałszy-

wych alarmów. Jako najważniejsze plany inwestycyjne wskazano zakup nowego wozu bojowego oraz dokończenie budowy nowego garażu.

Burmistrz Ozimka Mirosław Wieszołek bardzo wysoko ocenił działalność jednostki oraz podziękował za bezinteresowną służbę na rzecz ochrony ludzi i mienia. Ponadto zapewnił o dalszym wsparciu strażaków z Antoniowa.

Podczas zebrania przeprowadzono także wybory nowego Zarządu.

Skład Zarządu:

- Prezes – Norbert Halupczok

- Naczelnik – Marek Pańczyk
- Zastępca Naczelnika – Paweł Nadolny
- Skarbnik – Łukasz Bednarz
- Sekretarz – Dawid Rogowski
- Gospodarz – Jakub Staś
- Członek – Andrzej Pańczyk
- Członek – Dominik Krok

Serdecznie gratujemy i życzymy dalszej owocnej działalności na rzecz rozwoju jednostki.

Marcin Widera

Badanie kontrolne w Narodowym Spisie Powszechnym Ludności i Mieszkań 2021

Szanowni Państwo,

W dniach 12-24 listopada 2021 roku na terenie całej Polski odbędzie się obowiązkowe badanie kontrolne w Narodowym Spisie Powszechnym Ludności i Mieszkań (NSP 2021). Mieszkańcy wylosowanych do badania kontrolnego mieszkań zostaną powiadomieni listem Prezesa GUS.

Jeżeli zostałeś wylosowany do badania kontrolnego zadzwoni do Ciebie rachmistrz – nie odmawiaj, weź udział w badaniu.

Burmistrz Ozimka Mirosław Wieszołek

@GUS_STAT @GłównyUrządStatystyczny Główny Urząd Statystyczny @gus_stat Główny Urząd Statystyczny GUS

Badanie kontrolne w Narodowym Spisie Powszechnym Ludności i Mieszkań 2021

12-24 listopada 2021 r.

➕ ➖ Liczymy się
DLA POLSKI!

Szczegóły na stronie

spis.gov.pl

GUS | NSP 2021

Trwa nabór do Młodzieżowej Rady Miejskiej w Ozimku

Ruszył nabór do Młodzieżowej Rady Miejskiej w Ozimku na pierwszą kadencję 2021-2024!

Kandydatem na członka Młodzieżowej Rady Miejskiej w Ozimku może zostać uczeń szkoły z terenu gminy Ozimek lub mieszkaniec gminy Ozimek, który spełnia łącznie następujące kryteria potwierdzone pisemnym oświadczeniem kandydata:

- w dniu wyborów ukończy 13 lat i nie ukończy 26 lat (pod warunkiem, że kontynuuje naukę);
- działa na rzecz młodzieży;
- wyraża zgodę na kandydowanie oraz pracę w Radzie;

- nie jest zawieszony w prawach ucznia;
- przedstawi listę poparcia minimum 10 osób, które w dniu wyborów będą w wieku od 13 do 26 lat.

Od momentu dostarczenia oświadczenia poparcia przez kandydata na członka Młodzieżowej Rady Miejskiej w Ozimku administratorem danych osobowych jest Gmina Ozimek.

Zadaniem kandydata na członka Młodzieżowej Rady Miejskiej w Ozimku będzie propozycja rozwiązania zadania problemowego, znajdującego się w formularzu rekrutacyjnym.

Zgłoszenie kandydata na członka Młodzieżowej Rady Miejskiej w Ozimku następuje wy-

łącznie poprzez wypełnienie formularza rekrutacyjnego, który dostarczyć należy na adres e-mail mrm@ugim.ozimek.pl z dopiskiem w temacie wiadomości mailowej „Młodzieżowa Rada Miejska w Ozimku – zgłoszenie kandydata” (jako scan formularza podpisany przez kandydata/opiekuna) w nieprzekraczalnym terminie do 30 listopada 2021 roku do godziny 15:30.

Dodatkowe informacje można uzyskać pod numerem telefonu 77 4622839. Materiały i pliki do pobrania znajdują się na stronie www.ozimek.pl.

Joanna Bachtaj

Niezapominajka 2020 trafiła do naszej LGD Kraina Dinozaurów

Konkurs „Opolska Niezapominajka” organizowany jest przez Zarząd Województwa Opolskiego od 2008r., w tym roku to już 13. edycja konkursu. Jego celem jest wyłonienie najlepszej, najefektywniej działającej organizacji pozarządowej w regionie w ubiegłym roku.

Z wielką radością informujemy, że wśród nagrodzonych znalazły się dwie organizacje z Gminy Ozimek, które odebrały to prestiżowe wyróżnienie podczas gali w Opolu.

Laureatem w kategorii „Opolska Niezapominajka” 2020 została Lokalna Grupa Działania „Kraina Dinozaurów” – to stowarzyszenie, które wyłoniło się w 2008 roku z Fundacji o tej samej nazwie, działa na terenie gmin Chrząstowice, Dobrodzień, Kolonowskie, Ozimek, Turawa, Zawadzkie, Zębówce. Priorytetem LGD jest wykorzystanie walorów turystyczno-rekreacyjnych tego obszaru do stworzenia możliwości rozwoju obszarów wiejskich, aktywizacji lokalnej społeczności wiejskiej i pobudzenia inicjatyw społeczno-gospodarczych.

Wyróżnienie w kategorii „Opolska Niezapominajka” 2020 otrzymało Stowarzyszenie na rzecz promocji talentów „Akces”, które wzbudza pasję, kształtuje dzieci rozwijając ich talenty wokalne oraz uczy obycia scenicznego. Serdecznie gratulujemy i życzymy dalszych sukcesów.



Marcin Widera

Fot. www.opolskie.pl



Święto Niepodległości w Ozimku

W dniu 11 listopada Urząd Gminy i Miasta w Ozimku zorganizował obchody 103. rocznicy odzyskania niepodległości. W uroczystościach wzięli udział: Burmistrz Ozimka Mirosław Wieszołek, Zastępca Burmistrza Ozimka Andrzej Brzezina, radni miejscy wraz z Przewodniczącą Rady Miejskiej w Ozimku – Aldoną Koczur, radni powiatowi z Wicestarostą Opolskim - Leonardą Płoszaj, dyrektorzy szkół w Ozimku, a także poczty sztandarowe reprezentujące organizacje i instytucje z terenu naszej gminy.

Wzorem poprzednich lat obchody Narodowego Święta Niepodległości rozpoczęły się mszą świętą w kościele pw. św. Jana Chrzciciela w Ozimku. Homilię wygłosił ksiądz Łukasz Szuster, który przytoczył słowa Marszałka Józefa Piłsudskiego „kto nie szanuje i nie ceni swojej przeszłości, ten nie jest godzien szacunku, terazniejszości ani prawa do przyszłości”. Uroczysty charakter mszy świętej podkreśliła także obecność **Ozimskiej Orkiestry Dętej**.

Po zakończonej mszy św. uczestnicy obchodów przeszli pod Pomnik Martyrologii przy placu Wolności. Wszystkich zgromadzonych powitała **Łucja Furman**, pracownik Referatu Komunikacji Społecznej Urzędu Gminy i Miasta, która poprowadziła część formalną obchodów. Po oficjalnym powitaniu uczestników uroczy-



stości odśpiewano Hymn Polski, a następnie przedstawiciele samorządu oraz pozostałych instytucji i organizacji złożyli wieńce i kwiaty pod Pomnikiem Martyrologii.

Uroczystość zakończyło przemówienie Burmistrza Ozimka **Mirosława Wieszołka** – „pamiętajmy o wszystkich bohaterach Narodu Polskiego. O tych, którzy walczyli o polskość

na arenie światowej, ale także tej naszej lokalnej. Dziękuję wszystkim tym, którzy w dzisiejszym dniu wywiesili polską flagę w swoich domach. Ten prosty gest jest właśnie pamięcią i uhonorowaniem tych, którzy na przełomie wieków oddali swoje życie za naszą przyszłość”.

Emilia Jendryassek

Tobie Polsko!

W niedzielny wieczór 7.11.2021 r. sala kinowa w Parku Nauki i Ewolucji Człowieka w Krasiejowie stała się sceną IV Festiwalu Artystycznego **Tobie Polsko**, który swym patronatem objął Burmistrz Ozimka **Mirosław Wieszołek**. Organizatorem festiwalu było **Stowarzyszenie Na Rzecz Promocji Talentów „Akces”**.

Było pięknie, wzruszająco i uroczysto! Widzowie, którzy licznie przybyli na galę, odebrali niezwykłą lekcję patriotyzmu. Uczestnicy konkursu swoją twórczością przypomnieli o niełatwej historii naszej pięknej Ojczyzny.

Opowiedzieli o chwilach podniosłych, ale i trudnych, o ofierze jaką złożyli Ci, dzięki którym my, możemy spotykać się pod białą-czerwoną flagą i z dumą śpiewać Hymn Narodowy. Młodzi artyści powiedzieli „Pamiętamy!” wszystkim bohaterom, dzięki którym w wolnej i niepodległej Polsce mogą śpiewać piosenki patriotyczne oraz tworzyć prace plastyczne z wizerunkiem Orła Białego w koronie. Podczas gali w piękny sposób wybrzmiało przesłanie miłości i patriotyzmu zawarte w słowach „Tobie Polsko”.

Łucja Furman



Laureatami konkursu wokalnego zostali:

Kategoria I

1 miejsce: **Lena Bryja, Marysia Zubrzycka**
2 miejsce: **Anastazja Szalek, Sara Libera**
3 miejsce: **Ania Chmura, Paulina Paluszczak, Hanna Sojka**

Kategoria II

1 miejsce: **Hanna Adamiec**
2 miejsce: **Maja Grzywacz**

Kategoria III

1 miejsce: **Celina Berini**
2 miejsce: **Dawid Bac, Julia Imielska**

Wyróżnienia: Asia Halupczok, Magda Jonczyk, Julia Krawczuk, Amelia Kosiedowska
GRAND PRIX: Lena Mannsfeld

Laureatami konkursu plastycznego zostali:

1 miejsce: **Emilia Miszczyk, Laura Ledwig**
2 miejsce: **Oliwia Tiszbierek, Bartosz Pruski**
3 miejsce: **Natalia Olczyk, Weronika Grzybek, Wiktoria Skorek**

Wyróżnienia: Laura Kulig, Weronika Princ, Szymon Rajman, Adrian Król, Boguta Felicja, Marcel Markulak, Nadia Wita

Wieści z „Krainy Dinozaurów”

Lokalna Grupa Działania „Kraina Dinozaurów” z siedzibą w Ozimku obejmuje swym zasięgiem siedem gmin: Chrzastowice, Dobrodzień, Kolonowskie, Ozimek, Turawa, Zawadzkie, Zębowice.

Jej głównym wyróżnikiem jest współpraca trzech sektorów: publicznego, gospodarczego oraz społecznego. LGD „Kraina Dinozaurów” odgrywa ważną rolę na obszarach wiejskich - jej działalność przyczynia się do wzmocnienia kapitału społecznego, tworzenia miejsc pracy, rozwoju infrastruktury oraz zachowania dziedzictwa kulturowego i przyrodniczego obszaru.

Obecnie LGD realizuje Lokalną Strategię Rozwoju na lata 2014-2020, której głównymi celami są: wzrost konkurencyjności obszaru objętego LSR i ochrona środowiska oraz zwiększenie integracji i poczucia przynależności do obszaru objętego LSR. W latach 2016 – 2021 zostało ogłoszone i zrealizowane 51 naborów wniosków, a środki zostały przeznaczone między innymi na wsparcie rozwoju firm i nowych działalności gospodarczych, budowę i modernizację obiektów małej architektury, siłowni i placów zabaw, szlaków, ścieżek tematycznych, jak również renowację i oznakowanie obiektów sakralnych. Wspierano również tzw. „miękkie projekty” – cykle spo-

tkan i warsztatów edukacyjno-integracyjnych dla mieszkańców, publikacje związane z zachowaniem i popularyzacją dziedzictwa lokalnego, opracowanie i upowszechnianie wspólnych dla obszaru LGD materiałów informacyjno-promocyjnych. LGD realizuje również projekty grantowe – w ramach czterech naborów wsparto 48 podmiotów realizujących operacje polegające na organizacji wydarzeń sportowo-rekreacyjnych, doposażeniu podmiotów działających w sferze kultury oraz przewidujących wsparcie atrakcji tematycznych. Oprócz naborów wniosków LGD „Kraina Dinozaurów” prowadziła liczne inicjatywy aktywizujące lokalną społeczność.

Na wzmiankę zasługuje chociażby tegoroczny projekt pn. „Bogactwo Krainy Dinozaurów”, który przyczynił się do promocji całego obszaru objętego LSR, a także organizacja Konferencji pn. „Moc Leadera” i Gali 15-lecia działalności Lokalnej Grupy Działania „Kraina Dinozaurów”, w której uczestniczyli przedstawiciele 7 gmin z obszaru objętego LSR, członkowie Stowarzyszenia LGD oraz beneficjenci realizowanych projektów w latach 2016-2020.

Podczas ceremonii odbyła się prezentacja dot. działalności LGD „Kraina Dinozaurów”. W trakcie spotkania przedstawiono projekty

zrealizowane ze środków Unii Europejskiej w ramach pod działania „Wsparcie na wdrażanie operacji w ramach strategii rozwoju lokalnego kierowanego przez społeczność” objętego Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014-2020 w ramach inicjatywy LEADER”. Zaprezentowana została również publikacja pt. „Dobre praktyki”, w której ujęte zostały projekty realizowane w latach 2016-2020. Były wspomnienia, gratulacje oraz wiele informacji o mijającym 15-leciu działalności LGD.

Chcemy nadmienić, iż LGD „Kraina Dinozaurów” otrzymała dodatkowe środki na realizację Lokalnej Strategii Rozwoju, której budżet na lata 2021-2025 wynosi 526 000 euro / 2 104 000 zł. LGD mają czas na wydatkowanie pieniędzy do 2025 roku. My już na początku 2022 roku ogłosimy pierwszy nabór na tworzenie nowych firm.

Szczegółowe informacje dotyczące zasad aplikowania o środki w ramach organizowanych naborów oraz działań LGD można znaleźć na stronie internetowej www.krainadinozaurów.pl lub uzyskać w biurze LGD w Ozimku przy ul. Słowackiego 18, e-mail: krainadino@onet.eu, tel. 77 4651213, 605 052 777.

Anna Golec



Lokalna Grupa Działania „Kraina Dinozaurów”

Publikacja opracowana przez Lokalną Grupę Działania „Kraina Dinozaurów”, współfinansowana ze środków Unii Europejskiej w ramach Schematu II Pomocy Technicznej „Krajowa Sieć Obszarów Wiejskich” Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014-2020 Instytucja Zarządzająca Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014-2020 – Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi.



Lokalna Grupa Działania „Kraina Dinozaurów”
ul. J. Słowackiego 18, 46-040 Ozimek
tel. 77 465 12 13, kom. 605 052 777
e-mail: krainadino@onet.eu
www.krainadinozaurów.pl

Dodatkowe środki przeznaczone zostaną na następujące działania:

- 1.1.3. Budowa i modernizacja punktów przystankowych, obiektów małej architektury oraz miejsc aktywności ruchowej typu siłownie, place zabaw, boiska i inne – Konkurs – 200 000 €;
- 1.1.4. wsparcie rozwoju atrakcji tematycznych typu: stadniny, zagrody i obiekty edukacyjne i tematyczne, itp. – projekt grantowy – 37 500 €;
- 1.2.2. inwentaryzacja i kreowanie rękodzielnictwa, utworzenie centrum produktu lokalnego – w przyszłości uruchomienie sklepu stacjonarnego i internetowego z produktami lokalnymi projekt współpracy – 50 000 €;
- 1.3.1. premie na założenie działalności gospodarczej szczególnie związanej z produktem lokalnym, uruchomieniem i prowadzeniem wypożyczalni sprzętu turystyczno-rekreacyjnego, utworzeniem punktów jego napraw oraz wprowadzeniem usług transportowych w ruchu turystycznym na obszarze LGD konkurs – 192 500 €;
- 1.4.1. prowadzenie akcji i projektów edukacyjnych wspierających rozwój miejsc edukacji proekologicznej, związanych z propagowaniem zasad zrównoważonego rozwoju, odnawialnych źródeł energii, ochroną środowiska i klimatu konkurs – 32 000 €;
- 2.1.6. opracowanie koncepcji – „Wieś przyszłości” konkurs - 14 000 €;
- 2.3.6. organizacja wydarzeń sportowych, rajdów rowerowych, zajęć rekreacyjnych podkreślających specyfikę LGD Projekt grantowy – 50 000 €;
- 2.3.7. promocja zasobów turystycznych LGD Projekt współpracy – 17 117,27 €.



Unia Europejska





Hubertus Classic – „W pogoni za lisem”

Spora atrakcja czekała miłośników starych samochodów w niedzielę 24 października. W godzinach popołudniowych, sprzed zabytkowego mostu żelaznego w Ozimku, wystartował I Hubertus Classic, czyli turystyczno-nawigacyjny rajd klasyków, zorganizowany przez Stowarzyszenie Opolski Ruch Pojazdów Zabytkowych. Formuła rajdu nawiązywała do kończącej sezon jeździecki i łowiecki „pogoni za lisem”, przy czym jego uczestnicy zamienili żywe konie na mechaniczne.

Współorganizatorami startu byli: Sekcja Motorowa MGTS „Siódemka” Ozimek, której członkowie prowadzili rejestrację uczestników, obsługę punktu startowego, a także zapewnili poczęstunek gorącą kawą i herbatą oraz Stowarzyszenie Dolina Małej Panwi, które zaprosiło wszystkie załogi do zwiedzenia Muzeum Hutnictwa. Tam czekało na nie również pierwsze rajdowe zadanie: podanie roku budowy armaty (1783), której replika stoi przed wejściem do sal ekspozycyjnych. Burmistrz Ozimka **Mirosław Wieszołek** ufundował dla wszystkich załóg pakiety startowe, zawierające materiały promocyjne o gminie Ozimek.

Do udziału w rajdzie zgłosiło się 35 załóg samochodowych. Obok pocziwych małuchów, polonezów i dużych fiatów, mogliśmy podziwiać prawdziwe perełki dawnej motoryzacji, wśród których prym wiodły: najstarsze na starcie BMW 309 z 1934 r., ekskluzywny Rolls-Royce Silver Wraith z 1948 r., wielki amerykański pickup Chevrolet El Camino, wzbudzająca wspomnienie „lat słusnie minionych” radziecka Wołga Gaz-21, pięknie odrestaurowane BMW E30, Mercedesy, Volkswageny, Fiaty, Fordy, Ople, Mitsubishi, Saab i inne klasyki.

Trasa rajdu wiodła mało uczęszczanymi drogami asfaltowymi i częściowo szutrami. Jako pierwszy wystartował „lis”, którego zadaniem było pokonanie jej w jak najkrótszym czasie, czy-



wiście zgodnie z przepisami ruchu drogowego, a po drodze wykonanie czekających na wszystkie załogi zadań. Pół godziny po lisie, w dwuminutowych odstępach, wyruszały kolejne załogi, nawigując na podstawie otrzymanych map i spisując wizy potwierdzające przejazd odpowiednią trasą. Trasa o długości 48 km podzielona była na trzy etapy, każdy kończący się Punktem Kontroli Przejazdu. Tam załogi próbowały ustrzelić lisa oraz wykonywały inne leśne gry. Oddzielnym zadaniem było liczenie „jeleni”, czyli napotkanych po drodze znaków drogowych A-18b.

Po dobrej zabawie na trasie rajdu, wszystkie załogi dotarły pod Zamek Bożejów, gdzie w końcu dopadły „lisa”, a w nagrodę czekała na nie uczta z Panem Dzikiem, upolowanym na tę okazję przez myśliwego, członka Stowarzyszenia. Przy ognisku, w rajdowym gronie, ogłoszono wyniki

rajdu. Wygrała załoga, która dojechała na metę w czasie najbardziej zbliżonym do tego, jaki osiągnął „lis” i jednocześnie zdobyła najwięcej punktów. Puchary wręczono w kilku kategoriach oraz w specjalnej klasyfikacji dla najmłodszych.

Hubertus Classic był imprezą zorganizowaną na zakończenie sezonu. Na swoim facebookowym profilu organizatorzy zamieścili relację z rajdu oraz podziękowania dla współorganizatorów, a wśród nich: MGTS „Siódemka” Ozimek, które wzorowo przygotowało start rajdu, Gminy Ozimek z burmistrzem Mirosławem Wieszołkiem za ugoszczenie załóg rajdowych w towarzystwie najstarszego żelaznego mostu wiszącego na kontynencie europejskim oraz SDMP za uatrakcyjnienie startu załóg zaproszeniem do Muzeum Hutnictwa.

Janusz Dziuban

Zjazd Traktorów i Starych Pojazdów w Chobiu

Po raz szósty w Chobiu mieszkańcy wioski, jak i goście z okolicznych miejscowości mogli brać udział w jedynym w swoim rodzaju Zjeździe Traktorów i Starych Pojazdów, na którym pogoda tradycyjnie dopisała.

Zanim impreza rozpoczęła się na dobre, pani Sołtys przywitała wszystkich fanów starej motoryzacji, którzy pod wpływem rosnącej popularności zjazdu na skalę gminy Ozimek licznie przybyli. Następnie z boiska w Chobiu wystartował blisko godzinny korowód maszynierii z policją oraz strażą na czele, zakończony w tym samym miejscu. Na uśmiechniętych uczestników w namiocie czekały ciepłe posiłki na grillu, słodkie wypieki, napoje.

Pani Sołtys składa podziękowania firmie Joško Trans, która zasponsorowała wyżej wspomniane zakąski dla podniebienia uczestników i dmuchaną zjeżdżalnię, która zdołała zatrzymać młodszych obywateli. Ponadto wyrazy wdzięczności należą się także strażakom za przygotowanie owego wydarzenia oraz miejscowym i gościom za udział w nim.

Z datków, które zostały zebrane dzięki dobrym sercom uczestników zostanie w krótkie wykonane dla naszego sołectwa metalowe serce na zakrętki.

Marta Panitz



Obchody św. Marcina w Schodni i Szczedrzyku

Schodnia

Dnia 11.11.2021 r. w Schodni odbyły się obchody Dnia św. Marcina. Organizatorem imprezy było koło DFK Stara Schodnia we współpracy z Sołtysem i Radą Sołecką Wsi Schodnia oraz OSP Schodnia.

Uroczystości rozpoczęły się od mszy św. w kościele parafialnym w Schodni, którą odprawił ks. proboszcz Jan Bejnar. Podczas eucharystii przybliżył życiorys św. Marcina – biskupa z Tours. Gdy służył w rzymskich legionach pewnej zimy, na drodze napotkał półnagiego żebraka i litując się nad nim, podarował mu połowę swojego płaszcza. Legenda mówi, że był nim sam Pan Jezus – nad którym żołnierz się ulitował. Z tego powodu święty dzisiaj jest przedstawiany na koniu, ucinający mieczem połowę swojej szaty.

Następnie zebrani w tradycyjnym przemarszu pod przewodnictwem strażaków niosących pochodnie oraz św. Marcina, który jechał na koniu i żebraka, udali się na plac za remizą OSP Schodnia. W przemarszu uczestniczyły dzieci, które niosły lampiony oraz śpiewały pieśni ku czci patrona.

Na miejscu młodzi aktorzy, którzy wcieliłi się w rolę św. Marcina, żebraka i narratorów odegrali najważniejszą scenę z życia patrona – podzielenie się szatą. Ten symbol miłosierdzia ma przypominać, że należy się dzielić z naszymi bliskimi i dlatego nie zabrakło również rogalików św. Marcina, którymi częstowano wszystkich uczestników. Obchodom towarzyszyła muzyka orkiestry dętej, a dla dzieci przygotowano gry i zabawy oraz słodki poczęstunek.

Imprezę udało się zrealizować dzięki finansowemu wsparciu Konsulatu Republiki Federalnej Niemiec w Opolu, które koło DFK Stara Schodnia pozyskało w ramach projektu pt. „Uroczystość św. Marcina w Schodni – Die Feierlichkeiten zum Anlass des Hl. Martins in Alt Schodnia“.

Organizatorzy dziękują wszystkim, którzy zaangażowali się w przygotowanie imprezy – szczególnie **Martinie Młotek** – właścicielce firmy **Alle Babka**, która ufundowała rogaliki świętomarcińskie oraz firmie **B+B Bronkowie**, która zasponsorowała drewno na tradycyjne ognisko.

Szczedrzyk

W dniu 11 listopada 2021 w Parafii św. Mikołaja w Szczedrzyku odbyły się obchody Dnia św. Marcina. Koło DFK Szczedrzyk-Pustków miało przyjemność współorganizować je wraz z Parafialnym Zespołem Caritas-Szczedrzyk.

O godzinie 16 odbyła się uroczysta msza święta, po której orszak wraz z Orkiestrą Dętą pod batutą Pana **Marka Kulika** i ze św. Marcinem na czele przeszedł ulicami wsi na plac św. Mikołaja. Św. Marcinowi, który dostojnie zasiadł na koniu, towarzyszyli dorośli oraz dzieci i młodzież z kolorowymi lampionami.

Po dotarciu na plac św. Mikołaja, ksiądz proboszcz przygotował serię pytań dla dzieci – za każdą prawidłową odpowiedź dzieci zostały nagradzane smakołykami. W wesołej atmosferze zostały wysłuchane opowieści i fakty z życia św. Marcina. Mieszkańcy złożyli także życzenia imieninowe **księdzu proboszczowi Marcinowi Ogioldzie**.



Liczenie przybyli mieszkańcy świętowali przy ognisku i poczęstunku. Tradycyjnie członkowie grupy Caritas rozdawali gościom smaczne rogaliki marcińskie przy akompaniamencie Orkiestry Dętej ze Szczedrzyka.

Wydarzenie zostało dofinansowane przez Konsulat Republiki Federalnej Niemiec w Opolu.

Marcin Widera
Karina Piontek



Stowarzyszenie Integracja świętuje 30-lecie działalności

Wsobotni wieczór, 6 listopada rozpoczęliśmy świętowanie 30. rocznicy działalności Stowarzyszenia Rodziców i Przyjaciół Dzieci Niepełnosprawnych w gminie Ozimek. Na zorganizowanie „balu charytatywnego” i tym razem swojej gościny udzielili nam (nieodpłatnie) właściciele Zajazdu „Hema” w Pustkowie. Zaszczycili nas też swoją obecnością Burmistrz Ozimka Mirosław Wieszołek ze swoją małżonką Ewą.

Do tańca przygrywał, kolejny raz zespół „Paradox Band”. Na parkiecie bawiło się do późnych godzin nocnych kilkadziesiąt osób, które swoim udziałem dawały wyraz sympatii dla naszego Stowarzyszenia. Żeby zbyt długimi przemówieniami nie zabierać gościom czasu na zabawę, część oficjalna była bardzo krótka. Po przywitaniu przybyłych gości i przedstawieniu celu jaki nam przyświecał przy zorganizowaniu tego „balu” głos zabrał Burmistrz Ozimka Mirosław Wieszołek. W kilku słowach podziękował za naszą dotychczasową działalność oraz przekazał list gratulacyjny wraz z upominkiem. Wyraził uznanie oraz zapewnił o otwartości na dalszą współpracę. Następnie prezes Stowarzyszenia Teresa Juros odczytała list gratulacyjny od Starosty Opolskiego Henryka Lakwy. Otrzymałyśmy także gratulacje i życzenia wytrwałości w dalszej pracy od naszych zagranicznych Przyjaciół,

którzy wielokrotnie wspierali finansowo naszą działalność: Rada Parafialna z Achern, Heinsberg-Kirchofen, Hans-Jürgen Stupperich (Honorowy Obywatel Ozimka). Następnie Teresa Juros złożyła podziękowania i gratulacje oraz wręczyła okolicznościowe dyplomy osobom najbardziej zaangażowanym w działalność Integracji. Były to: Elżbieta Bereznicka, która była współtwórczynią Stowarzyszenia i nadal w nim pracuje (jest ulubienicą naszych podopiecznych), Dorota Adolff obecnie wychowawczyni, a poprzednio przez kilka lat aktywna wolontariuszka, Anna Zmuda – matka, która swoimi pomysłami pobudziła grupę do aktywności. Ponadto dyplomy otrzymały: Barbara Stupnicka, która oprócz obowiązków księgowej pomaga nam w wielu sytuacjach oraz wolontariuszki Ewa Weinzettel i Magdalena Adolf-Bronder. Następnie Elżbieta Bereznicka wręczyła dyplom z podziękowaniami Teresie Juros za wieloletnie prowadzenie prac organizacyjnych oraz „papierkowo-sprawozdawczych” w Stowarzyszeniu. W trakcie trwania zabawy cały czas wyświetlana była na dużym ekranie „Prezentacja na jubileusz 30-lecia” przygotowana przez Magdaleny Adolf-Bronder. Można też było wykupywać „cegiełki z upominkami”, z których dochód przeznaczony będzie na dofinansowanie działalności „świetlicy integracyjnej”. Przy tej okazji dziękujemy wszystkim ofiarodawcom,

którzy podarowali nam te „cegiełki” (planujemy o tym napisać w następnych artykułach).

Prawie od początku pracy z osobami niepełnosprawnymi spotykaliśmy się z życzliwością i wsparciem ze strony Władz Gminy Ozimek. Od kilkunastu lat otrzymujemy dotacje, które pozwalają pokryć pewną część kosztów związanych z działalnością Stowarzyszenia „Integracja”.

Ze względu na to, że nie chcemy „zanudzić” czytelników Wiadomości Ozimskich sprawozdaniem z 30 lat istnienia Integracji, zapraszamy zainteresowanych naszą historią do „świetlicy integracyjnej” (mieści się w budynku żłobka, wejście od strony targu). Tam można zapoznać się z „Kronikami” prowadzonymi przez Panię Wychowawczynię. Zawierają one wiele wspomnieniowych zdjęć oraz „kalendarium Stowarzyszenia z najważniejszymi wydarzeniami”. Może to być też okazją do osobistego spotkania się z naszą „rodzinką” i ewentualnego włączenia się w nasze przedsięwzięcia. ZAPRASZAMY!

Wspomniany wyżej „bal charytatywny” był początkiem świętowania jubileuszu. Planujemy jeszcze zorganizować imprezę dla wszystkich naszych Dzieci i ich Opiekunów.

Stowarzyszenie Rodziców i Przyjaciół Dzieci Niepełnosprawnych
INTEGRACJA

Konkurs plastyczny w Grodźcu

W wtorek 2.11.2021 r. w grodzieckiej Kuźni od rana pachniało jesiennymi liśćmi. Pomieszczenie ogarnęła feeria jesiennych barw i uśmiechy dzieci. Zaprezentowano tam pokonkursową wystawę prac plastycznych.

Konkurs pt. „Mój Grodziec w barwach jesieni” został zorganizowany w okresie od 11 do 24 października przez Stowarzyszenie „Nasz Grodziec” we współpracy z Publiczną Szkołą Podstawową w Grodźcu.

Zgłoszono 22 prace plastyczne, które oceniano w dwóch kategoriach wiekowych: pierwsza grupa – od przedszkola do klasy II (14 prac) oraz druga grupa – klasy od III do VII (8 prac)

Wyłoniono zwycięzców:

Pierwsza grupa: I miejsce – Michał Klysek (klasa I), II miejsce – Natan Otrzonek (klasa II), III miejsce – Karolina Madej (klasa I), wyróżnienia – Lena Kotysz (klasa I), Milena Froncik (klasa II).

Druga grupa: I miejsce – Oskar Błażykowski (klasa III) i Hania Derda (klasa VII), II miejsce – Natalia Krafczyk (klasa II), III miejsce – Maria Łęgosz (klasa IV), wyróżnienie: Anna Marzec (klasa IV).

Prace oceniali jury w składzie: Barbara Wojtyszyn – art. Plastyk, Łucja Furman – art. Plastyk i Iwona Chętnicka – Filia MiGPB w Grodźcu.

Choć zwycięzcy zostali szczególnie wyróżnieni, to każdy uczestnik konkursu otrzymał pamiątkowy dyplom i nagrodę. Wystawę prac można zobaczyć w Kuźni do 12.11.2021.

Łucja Furman





ANDRZEJ SOBCZAK CZŁOWIEK O WIELKIM SERCU

Moje ścieżki życia ze **śp. Andrzejem Sobczakiem** splatały się przez trzy kadencje w latach 1990 – 2002.

Burmistrz **Andrzej Sobczak** aktywnie uczestniczył w tworzeniu naszego gminnego prawa: statutu, regulaminu organizacyjnego i innych aktów prawnych niezbędnych do rozpoczęcia funkcjonowania naszej gminy, gromadził majątek gminny m.in. poprzez przejęcie od Skarbu Państwa Przedsiębiorstwa Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Antoniowie i w 1992 r. przekształcił w spółkę gminy.

Lata 90-te charakteryzowały się dużymi trudnościami budżetowymi. Mimo trudności powstała sieć wodociągowa w całej gminie, przeprowadzono jej telefonizację. Przejęliśmy do prowadzenia

przedszkola, a następnie szkoły podstawowe, nie powodując zachwiania równowagi budżetowej.

W związku z postępującym zadłużeniem Huty Małapanew wobec gminy, Burmistrz Sobczak podjął, po uzgodnieniu z Zarządem i Radą, decyzję o przejmowaniu jej majątku w ramach rozliczeń. I tak przejęliśmy:

- stadion HKS-u;
- rozpoczętą budowę przedszkola przy ul. Korczaka w Ozimku;
- Zakładowy Dom Kultury (obecnie Dom Kultury). W krótkim czasie doprowadzono do:
- dokończenia budowy przedszkola z oddziałami integracyjnymi;
- dokończenia budowy Szkoły Podstawowej nr 3 w Ozimku;

- budowy przychodni i rozbudowy szpitala w Ozimku.

Andrzej Sobczak uważał, że warto otworzyć się na Europę i poznać działalność innych samorządów. Doprowadził do zawięzania partnerstwa z gminami: Heinsberg, Rymarow i Schotten. Burmistrz Sobczak był też otwarty na lokalną społeczność – gdy w 1995 r. **śp. Leszek Bąk, śp. Marek Świercz** i **Janusz Dziuban** zaproponowali powołanie gazety gminnej poparł go w pełni.

Andrzeju – Twoje odejście to nieodżałowana strata, będziemy Cię nosić w naszych sercach i w naszej pamięci.

Andrzej Wolny



JAN NIEŚŁONY ODDANY KRONIKARZ ŻYCIA GMINY

Skromny, zawsze uśmiechnięty, a przede wszystkim pozytywnie nastawiony do życia – takiego Jana Niesłonego zapamiętamy.

Jan Niesłony urodził się 29 maja 1937 r. w Antoniowie, a swoje życie zawodowe związał z Hutą Małapanew, w której pracował aż do zasłużonej emerytury.

Nasz wieloletni współpracownik, który swoją pracę wykonywał z wielką pasją i oddaniem, był nie tylko naszym kolegą z redakcji Wiadomości Ozimskich, ale także przyjacielem, który posiadał ogromną wiedzę i niezliczony zasób materiałów archiwalnych o najważniejszych wydarzeniach i historii gminy. Zawsze otwarty – służył dobrą radą, a pomocy drugiemu człowiekowi nigdy nie mógł odmówić.

Szczególne zamiłowanie miał do uwieczniania wydarzeń z życia Parafii p.w. św. Jana Chrzciciela w Ozimku. Jako gorliwy katolik uczestniczył nie tylko jako fotograf i reporter, ale przede wszystkim jako parafianin. Dzięki Jego wieloletniemu zaangażowaniu można stworzyć szczegółową kronikę parafialną – za co cenili Go nie tylko proboszczowie parafii, ale także wierni, którym zawsze chętnie udostępniał zdjęcia.

Współpracował także bardzo ściśle z różnorodnymi środowiskami gminy, m.in.: parafią w Schodni, licznymi kołami DFK, seniorami, przedszkolami, Domem Kultury w Ozimku, zespołami ludowymi, sołectwami czy ochotniczymi strażami pożarnymi.

Dzięki jego ogromnym prywatnym zbiorom zdjęć i informacji, można było przygotować sze-

reg wyjątkowych materiałów, publikacji oraz artykułów prasowych. Ponadto pan Jan jako świadek historii, obecny przy większości wydarzeń, bardzo chętnie przekazywał szczegółowe relacje o nich.

Był powszechnie cenioną i szanowaną osobistością, miał wielu przyjaciół. Swoją pogodą ducha, chęcią uczestniczenia we wszystkich wydarzeniach gminnych przedstawiał postawę aktywnego mieszkańca – a później aktywnego seniora.

Jan Niesłony to postać wybitna, która w niepowtarzalny sposób oddała się życiu społeczności Gminy Ozimek. Był nie tylko społecznikiem – ale przede wszystkim dobrym człowiekiem. Będziem nam Pana Jana Niesłonego bardzo brakowało...

Marcin Widera



PIOTR GASZEWSKI NESTOR OZIMSKICH TURYSTÓW

W dniu 7 listopada 2020 roku na wieczną wędrówkę po ukochanych górach wyruszył nestor ozimskich turystów, 93-letni Piotr Gaszewski. Spoczął na cmentarzu komunalnym w Ożimku, obok zmarłej kilkanaście lat wcześniej żony. Wśród żegnających Go członków najbliższej rodziny oraz przyjaciół, była również delegacja z wieńcem od Oddziału Zakładowego PTTK i Klubu Turystyki Górskiej „Kozica”.

Piotr Gaszewski urodził się 17 lutego 1927 r. w Warszawie. Był członkiem Armii Krajowej i uczestnikiem Powstania Warszawskiego, po upadku którego trafił do niemieckiego obozu jenieckiego w Łambinowicach. O wojennym okresie swojego życia mówił niewiele. Po wojnie nie wrócił już do Warszawy, a w 1948 roku z nakazu pracy trafił do Huty Małapanew, z którą związał swoje zawodowe, a z Ożimkiem rodzinne życie. W szkole przyzakładowej podjął naukę hutniczego zawodu i był jednym z pierwszych absolwentów ozimskiego Technikum Hutniczego. Do przejścia na emeryturę pracował w Dziale Kontroli Jakości.

W 1963 roku w Hucie Małapanew powstał Oddział Zakładowy Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego. Piotr Gaszewski wstąpił do niego 1 lipca 1966 r. Od 1991 do 2006 r. był członkiem jego władz, a do śmierci – honorowym członkiem Zarządu Oddziału. Był jedynym spośród ozimskich turystów, który mógł się poszczycić otrzymaną w 2016 roku odznaką za „50 lat w PTTK”. Posiadał też wiele innych turystycznych odznaczeń, a wśród nich „25 lat w PTTK”, srebrną i złotą Honorową Odznakę PTTK, medal „Za zasługi dla rozwoju turystyki w zakładach pracy” oraz „Zasłużony dla PTTK Śląska Opolskiego”. Od początku swojej turystycznej działalności prowadził kronikę, w której pieczołowicie i z wielką dokładnością opisywał wszystkie zorganizowane wycieczki i rajdy. W 2000 r. wygrał konkurs Zarządu Głównego PTTK za „Kronikę Oddziału Zakładowego PTTK w Hucie Małapanew 1963-1999”.

Sam był aktywnym turystą i wielkim miłośnikiem gór. Już w 1972 r. uzyskał uprawnie-

nia przodownika turystyki górskiej na Sudety i Góry Świętokrzyskie, a w 1981 r. zdobył odznakę GOT „Za wytrwałość”. Do 2010 roku wziął udział w czterdziestu pięciu (czyli wszystkich odbytych) Rajdach Górskich Hutników, będąc wielokrotnie kierownikiem tych rajdów i tras turystycznych. Był jednym ze współzałożycieli powstałego w 1984 r. Klubu Turystyki Górskiej „Kozica”, dla którego właśnie on wymyślił nazwę i symbol kozicy, jako zwierzęcia charakterystycznego dla wysokogórskiej fauny.

Wraz z rosnącym bagażem wieku ograniczał swoją aktywność turystyczną. Dopóki pozwalały mu na to siły, brał jeszcze udział w jednodniowych wycieczkach górskich. Co roku, na zebraniach inauguracyjnych kolejnych sezonów turystycznych „Kozicy”, swoją góralską ciupagą pasował nowych członków klubu. Wielu z nich osobiście zaszczylił miłością do gór i turystyki. Ostatnie lata życia spędził pod troskliwą opieką córki, zięcia i najbliższej rodziny.



EWA CIEPŁY STOMATOLOG Z DUSZĄ ARTYSTY

Ewę Ciepły rozpoznawał w Ozimku prawie każdy. Lepiej bądź gorzej, lub tylko z widzenia czy ze słyszenia, ale znał ją prawie każdy mieszkaniec Ozimka.

Ewa przez większą część swojego życia mieszkała w Ozimku bądź na terenie gminy Ozimek, tutaj też pracowała. Była bardzo związana w tym miejscem i tu chciała pozostać. Urodziła się w Wałbrzychu, jednak wraz z rodzicami przyjechała na Opolszczyznę, gdy miała 5 lat. Tu znalazła przyjaźń, tu spełniła swoje zawodowe marzenia, tu realizowała swoje rozliczne artystyczne pasje.

Po skończeniu szkoły średniej zastanawiała się nad kilkoma kierunkami. Rozważała studia artystyczne, romanistykę oraz bycie lekarzem. Wygrała to ostatnie. Ewa ukończyła Akademię Medyczną we Wrocławiu, po czym wróciła do swojego miasta i w przyszpitalnej przychodni rozpoczęła swoją przygodę jako lekarz.

Ewa była znanym i cenionym stomatologiem, przez wiele lat prowadziła własną praktykę stomatologiczną „Ząbek?”. Pacjenci ją lubili, chętnie odwiedzali i ufali jej jako dobremu specjalistce. Zawsze miała duży dystans do siebie i do tego co robiła. Kiedyś przyjęła w gabinecie po tzw. „kolędzie” księdza, który przy tej okazji poświęcił jej miejsce pracy, z czego bardzo się cieszyła.

Rok 2014 okazał się dla niej początkiem 6,5 letniej walki z ciężką chorobą nowotworową. Od tamtego momentu przeszła kilka operacji oraz niezliczone kursy chemioterapii, nigdy jednak szczerzy uśmiech nie zniknął z jej ust i nigdy nie chciała się poddawać. Niestety rak ją pokonał.

Ewa była osobą, bardzo towarzyską i serdeczną. Była oddana swojej pracy zawodowej. Bardzo lubiła podróżować, szczególnie przepadała za Grecją a także za polskim morzem, górami i Mazurami. Uwielbiała czytać. Kochała też sztukę. Pisała wiersze, malowała obrazy, szkicowała, śpiewała w chorze, tańczyła w zespole tańca orientalnego oraz grała w sztukach teatralnych. Mimo przeciwności losu, starała się jak najmocniej być „tu i teraz”. Kiedyś sama napisała:

„Nie ma ani chwili do stracenia.

Sekunda cenniejsza jest niż złoto.

Jesteś dzisiaj i tutaj i teraz

Teraz żyj, żyj tutaj. Nie zwlekaj.

Na jutro przენigdy nie czekaj

Bo jutra być może nie będzie.”

[Ewa Ciepły]

Spełniała się na wielu artystycznych płaszczyznach. Mówiła, że zawsze uwielbiała być na scenie. Była częstym bywalcem Domu Kultury w Ozimku, gdzie udzielała się w rozlicznych inicjatywach twórczych. Niech wspomnienia o niej spowodują, że nie wszystko się skończyło w chwilę jej odejścia.

Ewa, zawsze głodna nowych, tanecznych wyzwań, ciągle z głową pełną zaskakujących pomysłów. ... Jej upór, specyficzne poczucie humoru, szczerłość i bezpośredniość, a także dystans do siebie samej sprawiły, że była mocnym filarem całej grupy tańca orientalnego Kaszmir. Ogniwem, który spaja i z którym trzeba się liczyć. – Tatiana

Pamiętamy ją także z komicznych ról przedstawień wystawianych przez grupę Sjesta. Niepokorna Pankówa z nastroszona czupryną, czy modystka z lat 30 – tych to tylko kilka z postaci, w które się wcieliła. Zawsze świetnie ucharakteryzowana, najczęściej w własnoręcznie, precyzyjnie wykonanym kostiumie.

Najbardziej, kochana Ewciu, zapadłaś nam jednak w pamięć jako Kapitan statku „Wolność” Za każdym razem, kiedy mówiłaś tekst, gardła odbiorców ścisnęły się z przejęcia. To była Twoja rola. Byłaś w niej autentyczna, emocjonalna i szczerą, bardzo wzruszającą... Płyn Kapitanie! Prowadź swoją „Wolność” na szerokie, bezkresne i spokojne wody. – Justyna

Ewę znałem pobieżnie w czasach, gdy była zdrowa. Potem pojawiła się w szekspirowskim spektaklu i została na dłużej. W którymś momencie powiedziałem, że czarownicom przydałaby się ludzka głowa, aby ją można było włożyć do kotła. Ewa na następną próbę przyniosła taką głowę,

bardzo realistyczną, wypieszczoną. Wiedziałem o Jej zdolnościach plastycznych, ale o tym, że robiła rzeczy ponad te, których się od Niej oczekiwało – nie wiedziałem. W chwilę potem, podczas kręcenia filmowej wersji „Myszy Natalii Mooshaber” wyjeżdżała już na pierwszą chemię...

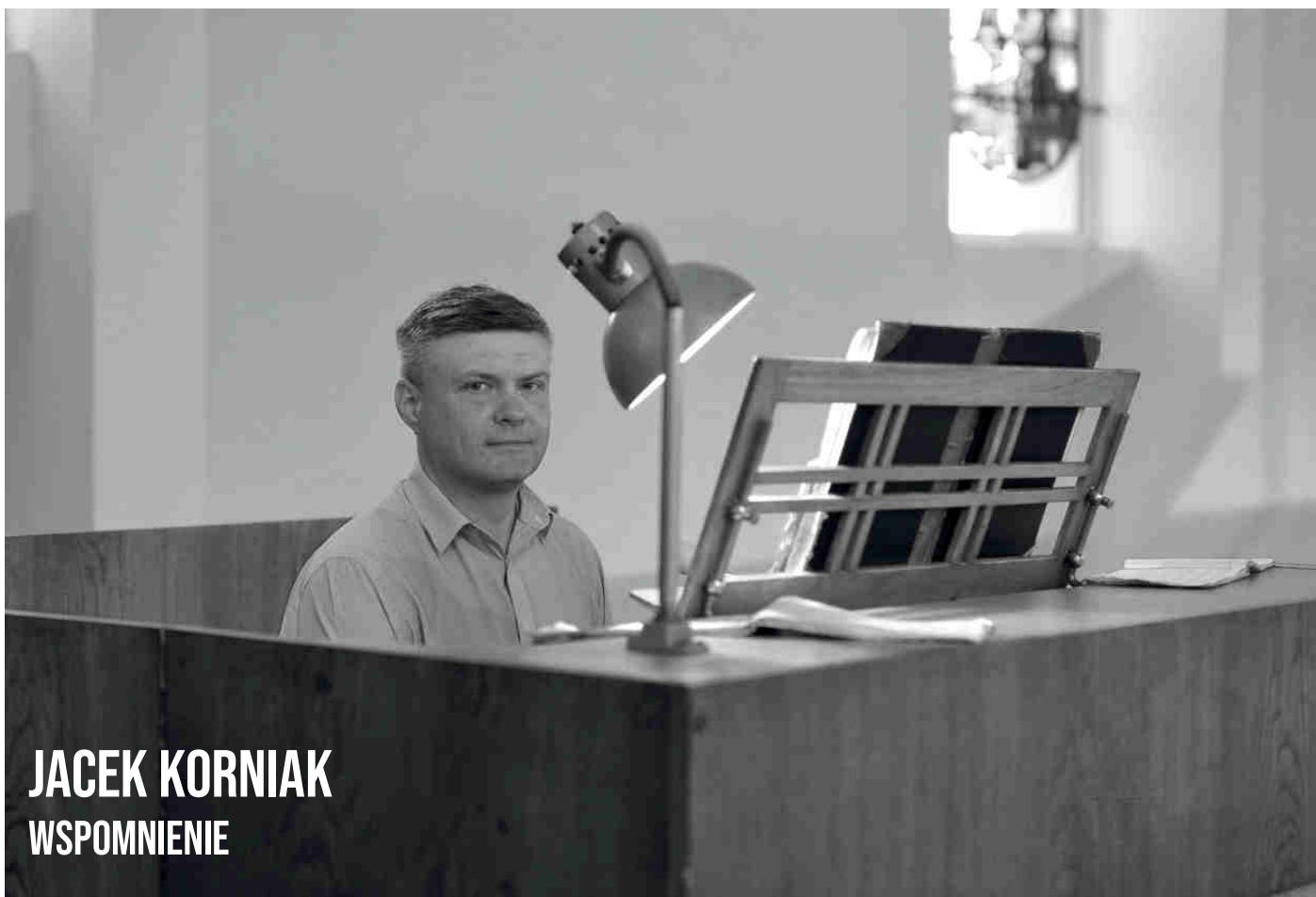
...Wzorem Józefa Ka z jednego z naszych spektakli, Ewa dowiadywała się o swojej nieobecności w kolejnym przedstawieniu. Wówczas wykonywała telefon z pretensjami. Dlaczego nie ma dla Niej roli? Trzeba się było nagimnastykować, role nie zawsze są dla każdego. Nikt nie miał na nie takiego apetytu jak Ona. Był w tym wielki pośpiech... W „Szpitalu na kraju miasta” leżała przez cały spektakl na szpitalnym łóżku, działały nad nią dantejskie sceny, Ewa powtarzała jedynie: nie spadnijcie na mnie, bo to mogłoby mi zaszkodzić. Nikt nie spadł... W sali teatralnej pozostał jej czarny neser i butelka Jasia Wędrowniczka, którego aktorzy nie wypili podczas premiery trzeciej części „łamiągłówek”. Spektaklu nie można było powtórzyć, więc whiskey pozostała na inna okazję. Nie było innej okazji... Ewa, swoja determinacją, walką, ironią, siłą przyzwyczaiła mnie do swojej nieśmiertelności. Okazało się, że niepotrzebnie. – Robert

Ewa Ciepły odeszła do wieczności 18.12.2020 roku w swoim domu, wśród najbliższych.

Gdyby żyła pewnie teraz zdążyłaby do swojego gabinetu, do swoich pacjentów w głowie powtarzając kwestię do kolejnej sztuki. W domu zaś na sztalugach czekałby na dokończenie jej najnowszy obraz a przy łóżku z pewnością leżałaby, jak zawsze, jakaś interesująca książka...

...tymczasem...

„złóż ci życzenia cudownych marzeń pełnej głowy jak motyl do nieba powróca pragnienia jak rosa zakwitną o świcie rozplyną się w słowach spełnienia”



JACEK KORNIAK WSPOMNIENIE

Rzadko się zdarza, żeby jeden człowiek pozostawił po sobie tak wiele pozytywnych, ciepłych wspomnień. Nieczęsto też bywa, by żal po zbyt szybkim odejściu znajomej osoby był tak powszechny i dojmujący. Niestety ubiegły rok przyniósł mieszkańcom naszej gminy kolejną niepowetowaną stratę, która boleśnie doświadczyła lokalną społeczność. 26 listopada 2020 roku zmarł wspaniały człowiek: naukowiec, nauczyciel i artysta, wieloletni organista ozimskiej parafii – Jacek Korniak.

W życiu zawodowym z wielkim zaangażowaniem poświęcał się pracy naukowej i dydaktycznej. Przez ponad 20 lat był związany z Politechniką Opolską, swoją alma mater, na której zdobył tytuł dr nauk technicznych. Jako pracownik Wydziału Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki zajmował się m.in. zastosowaniem sztucznej inteligencji w procesach technologicznych. Pełnił też funkcję zastępcy dyrektora Instytutu Automatyki oraz opiekuna Koła Naukowego Automatyków. Kierował również kilkoma projektami stażowymi, dzięki którym młodzi adepci informatyki nabywali praktyczne umiejętności pomocne w wejściu na rynek pracy. Był bardzo ceniony i lubiany przez studentów, co odzwierciedlały m.in. najwyższe pozycje w rankingach najpopularniejszych wykładowców uczelni.

Jego drugą życiową pasją była muzyka. Już w szkole podstawowej uczęszczał na zajęcia ogniska muzycznego w ozimskim domu kultury, ucząc się gry na fortepianie. Ostatecznie nie zdecydował się rozwijać swojego talentu na kolejnych etapach edukacji muzycznej, jed-

nak zamilowanie do gry i śpiewu pozostało z nim na zawsze. Poproszony przez księdza proboszcza Gerarda Kałużę o posługę organisty w ozimskim kościele parafialnym, postanowił podjąć się tego wyzwania, choć przecież musiał włożyć wiele trudu w poznanie tajników tego szczególnego instrumentu, jakim są organy. Przez niemal 30 lat nie tylko grał i śpiewał na mszach, ślubach i pogrzebach, ale także zajmował się oprawą muzyczną najważniejszych uroczystości parafialnych. Ponadto pracował ze scholą młodzieżową, która niejednokrotnie zaskakiwała wiernych pięknem swoich występów.

Przez ostatnie cztery lata życia był również członkiem „Chóru na Obcasach”, działającego przy Domu Kultury w Ozimku. To wtedy dane nam było poznać Go jako artystę i przyjaciela. Do naszej grupy śpiewaków - amatorów Jacek wniósł niezwykłą kulturę i wrażliwość muzyczną. Imponowało nam, że czyta nuty, rozróżnia tonację, krzyżyki, bemole i rozmawia z dyrygentem używając całej tej enigmatycznej terminologii muzycznej. Nigdy się jednak nie wywyższał, lecz dzielił się z nami swoimi umiejętnościami i muzycznymi inspiracjami. Nieraz wyszukiwał przepiękne, ale trudne utwory i uparcie przekonywał dyrygenta, że nasz mały chór sobie z nimi poradzi. Zawsze miły i życzliwy, ale też odpowiedzialny i obowiązkowy. Gdy planowaliśmy występy, często niemalże stawał na głowie, żeby pomimo swoich rozlicznych zajęć być z nami i śpiewać, bo wiedział, że w chórze liczy się każdy głos.

Jacek nosił w sobie setki melodii, które potrafił a vista zagrać na fortepianie. Poproszony o konkretny utwór po prostu zamykał oczy,

a muzyka wypływała z jego duszy, poruszając klawisze instrumentu. Wielu z nas nigdy wcześniej nie spotkało tak muzykalnej i wrażliwej na piękno dźwięków osoby. Zawsze chętnie spotykał się z nami na stopie towarzyskiej i wtedy mieliśmy okazję poznać jego kolejną pasję: zamilowanie do gotowania. Przygotowywał dla nas pracochłonne i wyszukane potrawy z różnych obszarów kulturowych. Potrafił też zachwycać nas swoją erudycją, subtelnym poczuciem humoru i – tak rzadkim już dzisiaj - szarmanckim zachowaniem wobec kobiet.

Gdy zachorował i trafił do szpitala, do końca wierzyliśmy, że przezwycięży tę straszną chorobę. Odszedł zbyt szybko, jednak pozostawił po sobie piękne dzieło: dwóch wspaniałych synów, licznych rozśpiewanych wychowanków z parafialnej scholi, wielu światłych inżynierów, ale też rzesze słuchaczy, którzy doświadczyli jego talentu podczas mszy, okolicznościowych występów i koncertów chóru.

I choć nadal trudno nam się pogodzić z milcząco nieobecnością Jacka, pragniemy razem z wieloma mieszkańcami naszej gminy oddać cześć Jego pamięci, zachowując wspomnienie tego niezwykłego człowieka przepełnionego pasją do nauki i muzyki. Bardzo nam brakuje nie tylko Jego głosu i muzycznej osobowości, ale też przyjaźni i życzliwości, którą tak wielu osobom okazywał. Jednak pomimo żalu powtarzamy za Horacym w Twoim imieniu, Jacku, *non omnis moriar...non omnis...*

*Koleżanki i Koledzy z „Chóru na Obcasach”
zdj. Robert Kowalczyk*



KONRAD OPIELA

WSPOMNIENIE BYŁEGO SOŁTYSA KRASIEJOWA

Dnia 25 kwietnia br. zmarł Konrad Opiela - Sołtys Wsi Krasiejów w latach 1994-2003. W Krasiejowie zamieszkał w 1960 roku, ale z gminą Ozimek był związany od 1950 r. budując pierwsze bloki mieszkalne w mieście. Po przepracowaniu prawie 45 lat przeszedł w roku 1990 na emeryturę i wtedy zaangażował się w działalność na rzecz wsi Krasiejów.

Od 1991 r. był członkiem Rady Sołeckiej, a 6 grudnia 1994 r. wybrany został Sołtysiem, którą to funkcję pełnił przez dwie kadencje. Był również członkiem honorowym OSP i długoletnim działaczem miejscowego LZS-u, w którym pełnił funkcję skarbnika. Za swoje największe osiągnięcie w pierwszej kadencji uznał zwodociągowanie wsi, w wyniku czego ponad 300 posesji uzyskało dostęp do czystej wody. Odbioru pierwszego etapu wodociągu dokonano 8 grudnia 1996 r. Pan Opiela był orędownikiem współpracy organizacji działających we wsi. W roku 1995 wraz z Radą Sołecką i innymi organizacjami zorganizował Noc Świętojańską. Angażował się też osobiście w „Święto Lata” i festyny, które miały miejsce w tym czasie w Krasiejowie. Wspierał akcje sprzątanía świata przez dzieci szkolne, zawsze organizował dla nich drobny poczęstunek. Razem z mieszkańcami w roku 1995 przepraco-

wał ok. 30 godz. przy budowie chodnika na ul. Spórackiej. Za jego kadencji powrócono do organizowana dożynek wiejskich. W tych, które odbyły się w 1995 r. w Krasiejowie wystąpiła gościnnie orkiestra dęta z Heinsberga. Kolejnym ważnym wydarzeniem była telefonizacja wsi. W Krasiejowie przebiegała ona z małymi problemami i przesunięciami czasowymi, ale została zakończona w czerwcu 1996 r. Sołtys Opiela wraz z OSP Krasiejów i Krzyżowa Dolina kierował też pracami remontowymi, gdy powstawała bezpieczna drewniana kładka dla pieszych na rzece Mała Panew na ul. Młyńskiej. Gdy wieś dotknęła tragiczna w skutkach powódź i uszkodzony został drewniany most na rzece Mała Panew, czynił starania o odbudowę mostu, ale już betonowego, sfinansowanego częściowo z europejskich funduszy popowodziowych. Most ten służy mieszkańcom po dzień dzisiejszy. Dużo dróg w tym czasie zostało nawiezionych tłuczniem, w roku 1997 wyasfaltowano ul. Osiedle, wyczyszczono ok. 18 km rowów po powodzi. Sołtys forsował budowę chodnika i oświetlenie na ul. Szkolnej.

Podczas zebrania wiejskiego dnia 27 stycznia 1999 r. Konrada Opielę wybrano po raz kolejny na Sołtysa wsi (uzyskał 98 głosów na 127 głosujących). Za najważniejszy cel działania w drugiej kadencji uznał rozpoczęcie budowy kanalizacji. Jako

Sołtys dbał o poprawę stanu dróg, zabiegał o przeprowadzenie remontu ulic: Psie Pole, Słonecznej. Sołtys czynił także starania mające na celu zaadoptowanie budynku starej szkoły na świetlicę wiejską. Za jego drugiej kadencji wyremontowano część stolarki okiennej i dach w starej szkole. Konrad Opiela brał udział w pracach społecznego komitetu gazyfikacji ulicy Zamoście. Reprezentował naszą wieś wraz z krasiejowską koroną w delegacji gminnej podczas dożynek wojewódzkich w Dzierżysławiu w 1999 r. W 2000 r. był obecny podczas uroczystości zorganizowanej przez mieszkańców ul. Dolnej z okazji jej wyasfaltowania. Czynił starania o wykończenie dywanika asfaltowego na ul. Cegielnianej po wybudowaniu sieci wodociągowej. Jego pasją było rozwiązywanie krzyżówek, temu hobby poświęcał wiele swego wolnego czasu. Zmarł osiągnąwszy wspaniały wiek 90 lat, pochowany został na cmentarzu komunalnym w Prudniku dnia 30.04.2021 r.

W osobie Konrada Opieli Krasiejów stracił kolejną zasłużoną dla wsi Osobę. Cześć Twojej Pamięci!

*W artykule wykorzystano informacje zawarte w archiwalnych wydaniach Wo z lat 1994-2003 pod redakcją L. Bąka.
Sylvia Widawska*

Wyróżnienie dla teatru Fieter

Podczas szóstej edycji Międzypokoleniowych Spotkań Teatralnych, odbywających się w dniach od 17 do 19 września 2021 r. w Stalowej Woli, na deskach tamtejszego domu kultury wystąpił teatr Fieter, który w ramach prezentacji konkursowych wystawił spektakl „Palacz włók. Panoptikum”.

Oparty na powieści Ladislava Fuksa spektakl w wykonaniu Roberta Konowalika zdobył na festiwalu Wyróżnienie I stopnia, kilka głosów zabrakło mu też do otrzymania Nagrody Publiczności. Konkurs oceniało jury w składzie: Leszek Mądzik (reżyser, scenograf, malarz, fotograf, profesor sztuk plastycznych – Scena Plastyczna KUL), Łukasz Drewniak (krytyk teatralny, założyciel Gazety Teatralnej Didaskalia, wykładowca Akademii Teatralnej w Warszawie), Gabriela Muskała (aktorka teatralna i filmowa, dramatopisarka).

Robert Konowalik



Zespoły Jutrzenka i Dzióbki w Muzeum Wsi Opolskiej

Jesień na dobre zawitała za oknami już od kilku dni. A skoro jesień to opadające kolorowe liście, długie wieczory, cieplejsze ubrania, ale także Jesienne Targi Miodów i Rękodzieła w Muzeum Wsi Opolskiej w Bierkowicach.

W otoczeniu zabytkowych budowli wśród ponad 50 stoisk handlowych można było spotkać nasze zespoły ludowe. Charakterystyczne stroje i śpiew sprawiły, że występy gromadziły sporą publiczność. Najmłodszy goście imprezy plenerowej chętnie skupiali się w otoczeniu naszych zespołów – **Jutrzenki z Grodzca i Dzióbków w Biestrzynie**. Ci nieco starsi prosili nawet o występy dodatkowe. Nikomu ich nie odmówiono. Humory dopisywały wszystkim bez względu na pogodę i zmęczenie, które po kilku mini recitalach dawało się we znaki.

Mimo wszystko zespoły w drodze powrotnej już mówili o przyszłorocznej imprezie, na której nie może ich zabraknąć.

Paweł Wielgus



Konkurs dla przedszkolaków w MiGBP

W bibliotece miejskiej ruszyła kolejna edycja konkursu czytelniczego dla przedszkolaków pn. „Czytam z Mamą – Czytam z Tatą”.

Od października 2021 roku aż do połowy maja przyszłego roku mali czytelnicy będą zbierali punkty za odwiedziny w bibliotece, czytanie wypożyczonych książek i rozwiązywanie zadań, w czym oczywiście pomogą im rodzice. **Zapisy uczestników przyjmowane są w Oddziale dla Dzieci i Młodzieży.** Serdecznie zachęcamy do udziału i zapoznania się z regulaminem, który znajduje się na stronie internetowej i w placówce MiGBP w Ozimku.

Wczesne dzieciństwo to szczególnie okres w budowaniu nawyków czytelnich. Nawet gdy

dzieci jeszcze nie potrafią same czytać, poprzez jak najczęstszy kontakt z książką czytaną przez rodziców i przyzwyczajanie do korzystania z biblioteki można w młodych ludziach rozbudzać potrzebę kontaktu z literaturą, która zaowocuje wielorakimi korzyściami w późniejszym życiu. Dlatego drodzy rodzice, dajcie swoim pociechom prezent na całe życie w postaci miłości do książek. Pomoże Wam w tym właśnie ten konkurs.

Do udziału w konkursie można przystąpić w każdym momencie jego trwania, a każdy uczestnik otrzyma pamiątkowy dyplom i czytelniczki upominek.

Jolanta Rogowska





Podwójne Grand Prix dla młodych plastyków Domu Kultury w Ozimku

Dom Kultury w Ozimku wyraźnie zaznaczył swoją moc plastyczną młodych wychowanków Agnieszki Jarockiej – Pani plastyk.

Podczas październikowych obrad Jury III Powiatowego Konkursu Plastycznego na ilustrację wiersza Agnieszki Osieckiej doceniło eteryczną pracę Pauliny Dworaczyk przyznając jej najwyższą z nagród GRAND PRIX. Pierwsze miejsce w kategorii szkół ponadpodstawowych wykreślił Kacper Paszko, a nagroda druga w kat.

klas 7-8 przypadła obrazowi akrylowemu autorstwa Karoliny Kulig.

Rozdanie nagród XIX Małego Karpika również obfitowało deszczem nagród dla młodych plastyków ozimskiego Domu Kultury. GRAND PRIX zdobyła młodziutka Zofia Machnio malując marzenie wieloryba, który chciał latać, natomiast Anna Boliukh oraz Agata Kotysz otrzymały miejsce trzecie w swoich kategoriach wiekowych.

Nagrody przydzielili również sponsorzy konkursu i tak w własnych kategoriach wiekowych

pierwszą Nagrodę Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa z oddziałem w Opolu otrzymała Zuzanna Piórkowska oraz Patrycja Kotysz. Drugą nagrodę w swojej kat. wiekowej otrzymała Lena Nowak, a trzecia nagroda powędrowała do Szymona Bigasa.

Nagrodzonym artystom gratulujemy oraz życzymy kolejnych kreatywnych pomysłów i ich kolorowej realizacji.

Agnieszka Jarocka

Finał Konkursu Piosenki Niemieckiej SUPERSTAR już za nami



W dniu 18 września 2021 r. w Domu Kultury w Ozimku występowali finaliści Konkursu Piosenki Niemieckiej SUPERSTAR!

Wszystkich zgromadzonych przywitani m. in. Wicemarszałek Województwa Opolskiego Zuzanna Donath-Kasiura, Przewodniczący TSKN na Śląsku Opolskim Rafał Bartek, a także w roli gospodarza – Burmistrz Ozimka Mirosław Wieszołek. Młodych wokalistów oceniali jury w składzie: Anna Sikora, Joanna Kostka oraz Paweł Ekert.

Spośród 70 dzieci, do ścisłego finału zakwalifikowało się 20 wokalistów, którzy występowali w trzech kategoriach wiekowych: A – do 10 lat, B – od 11 do 16 lat oraz C – 16+. Konkurs rozpoczęto od najmłodszych uczestników.

Po prezentacji wszystkich finalistów, jury udało się na obrady, a na scenie zaprezentowała się laureatka poprzedniej edycji Superstar – Julia Chrobok, która swoim występem oczarowała wszystkich zgromadzonych.

Po wyczerpujących obradach jury zdecydowało o wynikach Finału Konkursu Piosenki Niemieckiej SUPERSTAR:

Emilia Jendryassek

Kategoria

A

- I miejsce Magdalena Jozsko
- II miejsce Nina Przychodzeń
- III miejsce Lars Grüner oraz Natasza Wojtas - ex equo
- Wyróżnienia: Paulina Kruczek oraz Maria i Marta Kostka

Kategoria

B

- I miejsce Martyna Larysz
- II miejsce Vanessa Gonsior
- III miejsce Anna Niemiec oraz Aleksandra Osuch - ex equo

Kategoria

C

- I miejsce Aleksandra Sitnik
- II miejsce Anna Koschny
- III miejsce nie przyznano
- Wyróżnienia: Cztery Żywioty

Koncert plenerowy „Przed Kartofela”

Doczekaliśmy się złotej polskiej jesieni, której aura sprzyja spędzaniu czasu na świeżym powietrzu. Dnia 6 listopada br., korzystając z pięknych okoliczności pogodowych, Dom Kultury w Ozimku zorganizował święto pieczonego kartofla o tajemniczej nazwie „Przed Kartofela” - imprezę plenerową, w której obok wspomnianego pieczonego na ognisku ziemniaka oraz napoju rozgrzewającego, główną atrakcją był koncert Ozimskiej Orkiestry Dętej oraz solistów Studia Piosenki Nonet.

Orkiestra zaprezentowała się w polifingowej odsłonie: zasilona nowymi muzykami i instrumentami, zagrała kilka dobrze już znanych ozimskiej publiczności, a także kilka zupełnie świeżych utworów w nowoczesnych aranżacjach. Zabrzmiały nuty dixielandowe, jazzowe, znane wszystkim melodie największych mistrzów popu, a także sentymentalne dźwięki muzyki musicalowej i filmowej. Wokaliści przygotowali hity polskiej sceny estradowej z przestrzeni ostatnich niemal stu lat: od Mieczysława Fogga, przez Grażynę Łobaszewską, po Męskie Granie.

Tak różnorodny repertuar z pewnością zaspokoili najwybredniejsze gusta muzyczne. Licznie zgromadzona publiczność niezwykle żywo reagowała i nagradzała uczestników gromkimi brawami. Nie obyło się także bez bisów.

Atmosfery dopełniały klimatycznie zaprojektowane oświetlenie, ogniska, grzane wino oraz świetna akustyka koncertu. Zapraszamy serdecznie na kolejne wydarzenia organizowane przez Dom Kultury w Ozimku.

Andrzej Wilczyński

Zakończenie projektu pn. „Powiem to tańcem”



Od 22 do 24 października br., grupa tańca orientального Kaszmir z Ozimka gościła w czeskim Rymarowie. Było to ostatnie z trzech spotkań pasjonatek tańca orientального z Czech i z Polski w ramach projektu pn. „Powiem to tańcem”, realizowanego w ramach programu INTERREG V-A Republika Czeska-Polska oraz ze środków budżetu państwa. Przekraczamy granice w ramach Funduszu Mikroprojektów Euroregionu Pradziad. Wyjazd zorganizowany został przez Gminy Ozimek oraz Dom Kultury w Ozimku.

W piątek wieczorem, dziewczyny z zespołu Annidia wraz z organizatorkami: Kamilią Brstakovą Cimbotową i Anną Cimbotową przywitały nas w lokalnej pizzerii, w pięknie oświetlonym i urokliwym miasteczku Rymarzów. Tam spędziłyśmy wieczór w miłym towarzystwie, który doskonale nastroił nas na kolejny dzień. W sobotę od samego

rana, w tamtejszym domu kultury svc Rymarov, odbywały się warsztaty taneczne. Uczestniczki projektu zostały podzielone na dwie grupy, ze względu na poziom zaawansowania, aby jak najwięcej wynieść z zajęć. Tematem jednego z warsztatów było intrygujące połączenie samby brazylijskiej z tańcem orientalnym. Zajęcia poprowadziła Kamila Latifah, czeska instruktorka, która dała nam niezły wycisk podczas nauki choreografii. W południe odbyła się krótka prezentacja dotycząca folkloru marokańskiego, którą przedstawiła druga instruktorka, Marketa Minarikova. Podczas wykładu mogłyśmy oglądać kolorowe zdjęcia i filmy pokazujące tańczących berberów i arabów, a także dowiedzieć się co nieco o ich kulturze. Prezentacja zafascynowała nas i zainspirowała do dalszych poszukiwań wiedzy na ten temat. Podczas warsztatów nauczyłyśmy się choreografii grupowej – różnych marokańskich tańców folklorystycznych, którą

później, spontanicznie zatańczyłyśmy wspólnie z Czeszkami na scenie.

Pokaz taneczny odbył się w sobotę wieczorem. Dziewczyny z zespołu Kaszmir zaprezentowały się w kilku solówkach oraz pokazach grupowych. Doskonałym podsumowaniem całego dnia był wspólnie odtańczony folklorystyczny układ grupowy, którego uczestniczki nauczyły się tego samego dnia podczas zajęć. W niedzielny poranek mogłyśmy zrelaksować się w aquacentrum w Hotelu Słońce, na basenach, w saunie i w jacuzzi.

Cały weekend upłynął intensywnie, inspirująco i w bardzo przyjaznej atmosferze. Nasze przyjaźnie z czeskimi tancerkami zacieśniły się, a wiedza zdobyta podczas warsztatów na pewno zostanie wykorzystana w najbliższych choreografiach ozimskiego zespołu tańca orientального.

Tatiana Kowalczyk



Co? Gdzie? Kiedy? W grudniu

DOM KULTURY ORAZ MIEJSKA I GMINNA BIBLIOTEKA PUBLICZNA W OZIMKU				
DATA	GODZ.	MIEJSCE	NAZWA IMPREZY	ORGANIZATOR
04.12 (sobota)	11:00	Boisko Publiczna Szkoła Podstawowa nr 1 w Ozimku	III Bieg Mikołajkowy w Ozimku	Stowarzyszenie Active Team z Ozimka
04.12 (sobota)	18:00	Dom Kultury w Ozimku, sala widowiskowa	„Piosenki mi najbliższe” koncert Izabeli Szafrąńskiej. Obowiązują zaproszenia	W ramach projektu LATARNIA KLANZA Polsko-Niemieckiej Współpracy Młodzieży.
06.12 (poniedziałek)	16:00 – 18:00	Dom Kultury w Ozimku, hol	Mikołajkowe warsztaty dla uczestników sekcji działających w domu kultury	Dom Kultury w Ozimku
10.12 (piątek)	8:00-14.00	Plac przed Domem Kultury	Akcja poboru krwi	Klub Honorowych Dawców Krwi Polskiego Czerwonego Krzyża im. prof. Ludwika Bierkowskiego przy Hucie Małapanew
11.12 (sobota)	15:00	Centrum Szczedrzyka – parking pod Kościołem	Jarmark Bożonarodzeniowy	Organizacje społeczne wsi Szczedrzyk
12.12 (niedziela)	15:00 16:00	Dom Kultury w Ozimku, sala taneczna	Orkiestra dzieciom – kolędy dla maluszka. Spotkanie z muzyką dla dzieci w wieku przedszkolnym i klas 1-3 szkoły podstawowej.	Stowarzyszenie Muzyczne Ozimek Dom Kultury w Ozimku
18.12 (sobota)	17:00	Dom Kultury w Ozimku, sala widowiskowa	Magic Show – pokaz iluzji widowisko w wykonaniu Bartosza Lewandowskiego. Bilety w cenie 35,00 zł dostępne w kasie Domu Kultury w Ozimku	Bartosz Lewandowski Dom Kultury w Ozimku
19.12 (niedziela)	16:00	Plac przed Domem Kultury w Ozimku	Zimowy koncert świąteczny w wykonaniu Studia Piosenki Nonet oraz Power of Sound oraz rozstrzygnięcie konkursu na Szopkę Betlejemską oraz Świąteczną Ozdobę Choinkową	Spółdzielnia Mieszkaniowa „Przyszłość” Administracja Osiedla Ozimek, Dom Kultury w Ozimku
23.12 (czwartek)	14:00	Domu Kultury w Ozimku, fanpage	p@jęczyn@kulturalna – program informacyjny Domu Kultury w Ozimku	Zadanie realizowane ze środków Narodowego Centrum Kultury w ramach programu pn. „Konwersja Cyfrowa Domów Kultury”
31.12 (wtorek)	18:00	Dom Kultury w Ozimku, fanpage	Projekcja on-line czwartego odcinka serialu „ Wykluczeni – poza siecią ”, realizowanego w ramach projektu systemowego pn. Konwersja cyfrowa domów kultury.	Dom Kultury w Ozimku

W każdy czwartek o godz. 9:00 zapraszamy na wyjazdy na basen „Wodna nuta” w Opolu. Wyjazdy organizuje Szkoła SuperBabci i SuperDziadka.

Wspinaczkowa przygoda

Trzecia odsłona spotkania z przyjaciółmi z Czech już za nami. Odwiedzili nas w dniach 22-23 października i, jak zawsze, spędziliśmy razem wyjątkowy czas.

Wyjątkowy, bo oprócz działań w ramach projektu „**Odkrywajmy nieznanne sporty**”, nasi południowi sąsiedzi byli świadkami otwarcia nowej, fantastycznej salki fitness w Szkole Podstawowej nr 3 w Ozimku. Przez kilka poprzedzających wizytę miesięcy, wicedyrektor placówki **Jolanta Bajor** z nauczycielką **Barbarą Klemens** intensywnie projektowały, planowały i organizowały prace przy „budowie” salki.

W piątek, 22 października, Burmistrz Ozimka **Mirosław Wieszołek**, dyrektor szkoły **Dariusz Górniaszek** i wicedyrektor **Jolanta Bajor** dokonali uroczystego przecięcia wstęgi i otwarcia sali.

W tym samym dniu, uczniowie „Trójki” i ich koledzy z Rymařova, mogli cieszyć się nowymi formami aktywności. Przede wszystkim wypróbowali ściankę wspinaczkową, która, jak każdy boulder, świetnie wzmacnia mięśnie całego ciała. Jeszcze przed wspinaczką, podczas prezentacji przygotowanej przez Barbarę Klemens, uczestnicy zapoznali się z historią, zasadami i bezpieczeństwem tego sportu. Pełnych pozytywnej energii uczniów próbowaliśmy zmęczyć na hali sportowej podczas rywalizacji z ogromnymi piłkami kinball. Niesamowite, ile radości może sprawić dzieciom wielka różowa i szara piłka. Niestety, dzieciaki za bardzo zmęczone nie były. Sił mają mnóstwo! Udało się późnym wieczorem, ale za sprawą napełnionych pyszną kolacją brzusków.

Sobotę, 23 października, rozpoczęliśmy od rozgrzewki. Uczniowie wykonywali ćwiczenia na należących do nowego wyposażenia salki fitness platformach i trampolinach. Intensywnie, rytmicznie, aktywnie. Piątkowa próba wspinaczkowa miała za zadanie przygotować nas na kolejny etap projektu, czyli wizytę w K2 Arenie w Opolu. I bardzo dobrze, bo kolejne sobotnie godziny były naprawdę wymagającym treningiem. Najlepsi uczniowie wspięli się na szczyt w K2, znajdujący się prawie 14 metrów nad ziemią, kilkukrotnie. To był niesamowity wyczyn i widok! Na tych, którzy lubią taniec i muzykę czekały energetyczne zajęcia zumbi, a głodni atletycznych wrażeń mogli spróbować sił na profesjonalnej siłowni. Dla po prostu głodnych również coś się znalazło – smaczny i zdrowy obiad w restauracji.

Dwa wspólnie spędzone dni minęły bardzo szybko. Kolejny raz przeżyliśmy coś nowego, coś zaskakującego i przyjemnego. Przed nami następne spotkania i, patrząc na dotychczasowe, na pewno nie mniej porywające i na pewno bardzo oczekiwane.

Pamiętajcie o tym, gdy będziecie korzystać z naszej nowej, pięknej salki. Bo każdy wielki człowiek, gdzieś, kiedyś, rozpoczynał swoją przygodę.

Iwona Wałęga-Wójcik



Walt Unsworth,
autor encyklopedii wspinaczy, powiedział:

„Co człowiek, który wspiną się na Everest, z trudem chwytając oddech po każdym kroku, ma wspólnego z atletą w szortach i podkoszulce wykonującym akrobatyczne ruchy na boulderach? Nic, z wyjątkiem tego, że może to być jedna i ta sama osoba.”





ŻYJEMY SPORTEM

Uczniowie naszej szkoły z klas siódmych i ósmych pojechali na wycieczkę do czeskiego Rymarova - miasta partnerskiego naszego Ozimka. Wycieczka odbyła się w ramach projektu „Żyjemy sportem” gminy Ozimek i Rymarova. Działanie, w którym uczestniczyliśmy nosiło nazwę „Młodzież uprawia sport” i było nie lada wyzwaniem.

Pierwszego dnia, czescy przyjaciele, przygotowali dla nas kilka atrakcji. Nauczaliśmy się wspinac na ścianki, a chociaż wysokość była duża, wszystko było bardzo bezpieczne. W tajniki wspinaczki wprowadził nas profesjonalny czeski instruktor – **Jakub Vala**. Pod jego czujnym okiem i z jego pomocą, każdy z nas mógł zdobyć szczyt, chociaż było nie lada wyzwanie. Była też nauka wiązania węzłów na linach, niczym prawdziwi alpinści, a dziewczęta zrobiły sobie w ten sposób uroczce bransoletki. W czasie gier i zabaw integracyjnych szybko przyszedł czas na drugą aktywność, czyli strzelanie z łuku. Tu każdy poczuł się jak Robin Hood i przekonał, jak trudno trafić w tarczę. Na zajęciach terenowych, jednakże ujawniły się w naszej grupie prawdziwe talenty łucznicze. To było fajne zadanie na świeżym powietrzu. Po rozdaniu dyplomów i nagród, czekała nas kolejna atrakcja, czyli basen. I chociaż nie był duży, to zabawy z piłką chłopaków i radości było bardzo dużo.

Drugiego dnia był park linowy, „małpi gaj”, trampoliny oraz wysoka wieża, z której każdy śmiałek mógł zjechać po linie. Było to nie lada wyzwanie, ale nasi uczniowie znakomicie sobie poradzili. Zapięci w specjalne uprząże, podpięci linami – walczyli z własnym strachem i wyobraźnią. Można tu było także pograć w piłkę, posiedzieć na pięknym słońcu, odpocząć i zrelaksować się. Niestety, wszystko co dobre, bardzo szybko się kończy - musieliśmy wyjechać do Ozimka w określonym czasie, gdyż obowiązywał nas reżim czasowy związany z pandemią. Myślę, że dla wielu uczniów będzie to niezapomniana wycieczka.

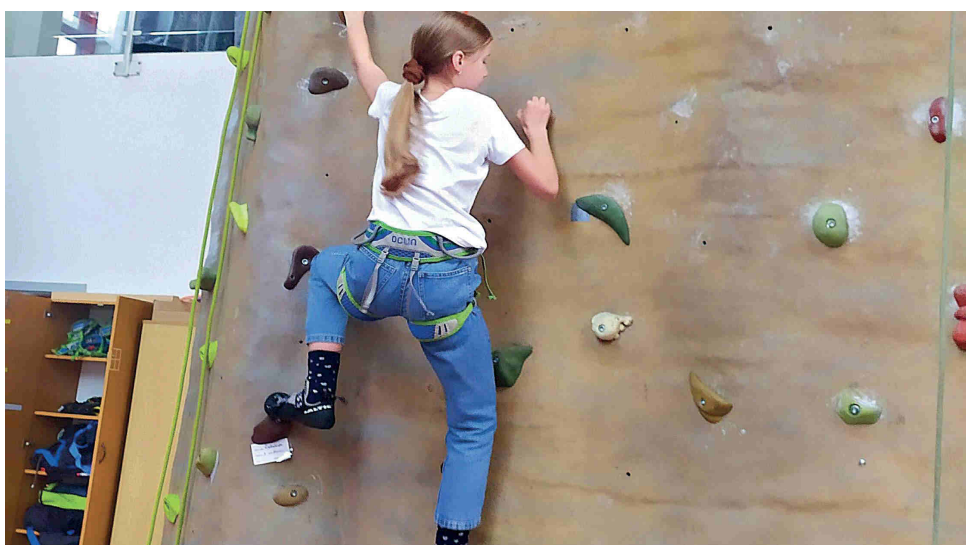
Składamy serdeczne podziękowania – Burmistrzowi Ozimka **Mirosławowi Wieszołkowi**, za nominowanie nas do wyjazdu na tę wspaniałą przygodę – **Joannie Bachłaj**, za perfekcyjne przygotowanie projektu, w którym uczestniczyliśmy - czeskim instruktorem: **Jakubowi, Katce i Adamowi** oraz **Romanowi i Weronice** za wspaniałą opiekę i pomoc w tych nowych dla nas wyzwaniach.

Grażyna Świercz

Opinie uczestników projektu:

Lena Kmiec i Maja Wierny – „Wycieczkę do Czech oceniamy bardzo dobrze. Były tam niesamowite atrakcje! Najbardziej podobał nam się zjazd na linie w parku linowym. Obie zjechałyśmy na tyrolce, ależ były emocje. Nauczyłyśmy się strzelać z łuku oraz nabyłyśmy innych fajnych umiejętności. Bardzo smakowało nam także jedzenie, które było przepyszne. Cała podróż była bardzo ciekawa i gdybyśmy mogły, to pojechałybyśmy do Rymarova jeszcze raz”.

Martyna Stonoga i Martyna Kałwak – „Wyjazd do Czech bardzo nam się podobał, gdyż było dużo atrakcji. Najbardziej podobało nam się strzelanie z łuku i skakanie z mini bungie. Chciałybyśmy tam znowu pojechać i odwiedzić wspaniałe okolice Rymarova. Mamy nadzieję, że nam się to uda”.



PRZEKRAČUJEME HRANICE
PRZEKRAČAMY GRANICE
2014–2020



EVROPSKÁ UNIE / UNIA EUROPEJSKA
EVROPSKÝ FOND PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ
EUROPEJSKI FUNDUSZ ROZWOJU REGIONALNEGO



Uroczyste pasowanie na ucznia w Zespole Szkół w Ozimku

W dniu 13 października odbyło się uroczyste pasowanie uczniów klas pierwszych Zespołu Szkół w Ozimku. W skład klas najmłodszego rocznika wchodzi uczniowie liceum ogólnokształcącego, technikum, gdzie kształcimy informatyków i fotografów oraz szkoły branżowej I stopnia, do której uczęszczają uczniowie klasy wielozawodowej.

Ceremonię pasowania prowadził dyrektor szkoły **Dariusz Bigas**. Do pasowania przystąpili uczniowie: **Emila Czyrnia** z liceum, **Przemysław Bujak** z technikum oraz **Dawid Ogorzałek** z klasy branżowej. Pierwsi uroczysto ślubowali, powtarzając słowa roty:

„My uczniowie Zespołu Szkół w Ozimku ślubujemy ... – nauką i pracą rozsławiać Zespół Szkół w Ozimku – ślubujemy – strzec zawsze i wszędzie honoru naszej szkoły – ślubujemy – kultywować tradycje szkoły – ślubujemy – z godnością nosić miano ucznia Zespołu Szkół w Ozimku – ślubujemy – swoim zachowaniem i postawą społeczną przynieść chlubę naszej szkole, miastu i naszej ojczyźnie – ślubujemy.

Po tej uroczystej chwili dyrektor szkoły pogratulował „pierwszacom” wstąpienia do społeczności uczniowskiej i życzył spełnienia swoich planów edukacyjnych i zawodowych.

*Tomasz Ciekalski,
foto: Alicja Szulc*



Św. Marcin w Przedszkolu Publicznym nr 5 w Krasiejowie

W dniu 10 listopada 2021 r. po raz pierwszy w Przedszkolu Publicznym Nr 5 w Krasiejowie zorganizowano „Piknik Marciński”, w którym uczestniczyły przedszkolaki wraz ze swoimi rodzinami.

Uroczyste obchody dnia Św. Marcina rozpoczęły się o godz. 16.30 w ogrodzie przedszkolnym. Przy dźwiękach muzyki i tradycyjnej piosenki „Laterne, Laterne” dzieci z samodzielnie wykonanymi i rozświetlonymi lampionami przeszły w barwnym korowodzie ulicą w pobliżu przedszkola. Pochód prowadził jadący na koniu, w uroczystym stroju Święty Marcin. Po dotarciu do ogrodu, w atmosferze tajemniczości i iluminacji świetlnych odegrana została przygotowana przez rodziców najważniejsza scenka z życia Św. Marcina, który podzielił się płaszczem z żebrakiem. Wszyscy zebrani mogli zapoznać się z legendą związaną ze świętym. Po inscenizacji przedszkolaki zaprezentowały krótką część artystyczną – ludowe tańce i piosenki. W nagrodę za piękny występ Św. Marcin obdarował dzieci rogalami. Ten tradycyjny przysmak to nieodłączny element obchodów „świętomarcińskich”. Sam kształt rogali, według legendy pochodzi od podkowy, którą zgubił koń Św. Marcina.

Z obchodami tego święta wiąże się również zwyczaj wspólnego biesiadowania, w związku z tym wszyscy uczestnicy mogli kupić na stoiskach tradycyjne wypieki przygotowane przez rodziców oraz pieczone na ognisku lub z różna



kiełbaski. Nie zabrakło również słodkości – domowych ciasteczek, waty cukrowej, popcornu, soczków i rozgrzewającej herbaty.

Spotkanie w rozświetlonym ogrodzie, w blasku ogniska, świec i lampionów przebiegło w bardzo radosnej i miłej atmosferze. Piknik ten był również okazją do kultywowania lokalnych tradycji oraz do integrowania rodzin przedszkolaków.

W imieniu wszystkich uczestników składamy serdeczne podziękowania organizatorom, sponsorom oraz wszystkim osobom, które przyłączyły się do pomocy w organizacji i przebiegu tego uroczystego „Pikniku Marcińskiego”.

*Dyrekcja i nauczyciele
PP nr 5 w Krasiejowie*



NA TURYSTYCZNYCH SZLAKACH „KOZICY”

LV Rajd Górski Hutników „Bieszczady 2020”



Z chwilą poluzowania obostrzeń związanych z pandemią koronawirusa Klub Turystyki Górskiej „Kozica” przystąpił do organizowania wycieczek turystyczno-krajoznawczych i rajdów górskich. Sezon rozpoczęliśmy 1 maja wycieczką w Góry Stołowe, a do chwili obecnej zorganizowaliśmy 13 imprez, w tym 3 rajdy wielodniowe.

Kluczową imprezą był jak co roku, tradycyjny Rajd Górski Hutników, przełożony z 2020 roku, gdy nie było możliwości jego przeprowadzenia. Tak więc w dniach 30 czerwca – 4 lipca odbył się jubileuszowy LV Rajd Górski Hutników „Bieszczady 2020”, który prowadził malowniczymi szlakami Bieszczadzkiego Parku Narodowego, a jego bazą stała się pensjonat u p. Marka – Łomiankowa Dolina w Wetlinie. W rajdzie wzięło udział 55 uczestników. Z okazji obchodzonego małego jubileuszu, Zarząd Oddziału PTTK wydał okolicznościową, pamiątkową pieczętą oraz znaczek rajdowy.

Bieszczady, to najdalej wysunięte na wschód pasmo górskie w Beskidach Wschodnich. Leżą między Przełęczą Łupkowską na zachodzie (640 m), a Przełęczą Użocką na wschodzie (853 m). Powierzchnia, to około 2100 km kw. z najwyższym szczytem Tarnicą (1346 m). Podzielone są na cztery zasadnicze grupy górskie: pasmo graniczne z Wielką Rawką

(1307 m), pasmo Wysokiego Działu z Chryszczatą (997 m), pasmo Połonin z Tarnicą, Haliczem, Połonią Caryńską i Połonią Wetlińską oraz pasmo Otrytu z Trohańcem (933 m). Najpiękniejsze fragmenty przyrody bieszczadzkiej podlegają ochronie prawnej i po dwudziestoletnich staraniach, uchwałą Rady Ministrów z 1973 roku, utworzono Bieszczadzki Park Narodowy o powierzchni 29.000 ha. Ponadto w Bieszczadach istnieje dwadzieścia rezerwatów i liczne pomniki przyrody. Przebogata jest fauna i flora, którą można by obdzielić inne, mniej bogate regiony. Rośnie tu około 800 gatunków roślin naczyniowych, wiele z nich objętych ścisłą ochroną. Na wolności żyją żubry, niedźwiedź brunatny, bardzo liczna grupa rogaczy: daniel, jelenie. Jest również spora wataha wilków, które obecnie stwarzają zagrożenie dla innych gatunków. Nad Połoninami przelatują orły bieliki, sokoły i puchacz. Bieszczady wpisane zostały na listę Światowego Dziedzictwa Biosfery UNESCO.

Przed II wojną światową Bieszczady były regionem o dużym zaludnieniu, zamieszkałym przez trzy grupy etniczne: Łemków, Bojków i Dolinian, pomagających sobie i wspierających się nawzajem. Dziś jest to najslabiej zaludniony i zagospodarowany region w Polsce, chociaż ostatnimi czasy idzie ku lepszemu. Jednocześnie jest to region bardzo atrakcyjny turystycznie

i wypoczynkowo, z nieograniczoną przestrzenią na łonie przyrody. Można tu jeszcze błądzić po zarośniętych ścieżkach, jak i po bardzo dobrze przygotowanych szlakach turystycznych. W wielu miejscach można wrócić do przeszłości i to nie tak odległej, a zwłaszcza okresu II wojny światowej i krótko po jej zakończeniu. To miejsca związane z walkami z okupantem niemieckim, sowieckim i bandami UPA. Wśród bujnie zarośniętych pól i łąk można jeszcze dostrzec nieistniejące wioski i miejscowości, puste pagórki, z których kiedyś rozbrzmiewał głos cerkiewnych dzwonów, chyłące się przydrożne krzyże i zabytkowe kapliczki. To pozostałości po akcji „Wisła”, kiedy miejscowa ludność została spacyfikowana (około 30 tysięcy), brutalnie wypędzona i rozproszona po terenach dawnego ZSRR oraz zachodnich i północno-wschodnich rejonach Polski. Po tym okresie Bieszczady uległy ponownemu zdżyczeniu. Obecnie powracają tu potomkowie dawnych mieszkańców i ta piękna ziemia zaczyna na nowo odżywać. Nie brakuje również ludzi szukających tu spokoju, wyciszenia i piękna natury. Odbudowywane są zabytkowe cerkwie, kapliczki, kościoły, powstają nowe ośrodki turystyczne z atrakcyjną bazą, hotele i pensjonaty, a szlaki przepełnione są turystami z całego kraju.

Dzień 1 – Piątek

W wakacyjny słoneczny poranek wyjeżdżamy w komplecie z Ozimka. Przez Katowice, Kraków, Tarnów jedziemy bez korków autostradą. Z Miejsca Piastowego, gdzie mieści się sanktuarium Michała Archanioła, jedziemy w kierunku Dukli, gdzie znajduje się klasztor Bernardynów z relikwiami św. Jana z Dukli. Towarzyszą nam wspaniałe widoki na Beskid Dukielski z dominującą Cergową – najwyższym szczytem tego pasma. Z Przełęczy Dukielskiej zjeżdżamy kierunku Komańczy. Na początku

miejscowości stoi zrekonstruowana cerkiew prawosławna (stara zabytkowa z 1867 r. uległa całkowitemu spaleni w 2006 r.). Udostępnione jest wnętrze cerkwi, które zwiedzamy. W Komańczy znajduje się również cerkiew grekokatolicka z 1984 r. oraz kościół rzymskokatolicki p.w. św. Józefa z 1953 r. Ostatnim punktem tego dnia jest dojście do klasztoru Nazaretanek, który został zbudowany w 1928 r. Przebywał tu, internowany przez komunistyczne władze PRL, prymas Polski kardynał Stefan Wyszyński, od 28

września 1955 r. do 26 września 1956 r. (po Prudniku). Pobyt Prymasa Tysiąclecia w klasztorze upamiętnia Izba Pamięci. Na chwilę zaglądamy jeszcze do schroniska PTTK, potem krótki postój w Ciasnej na posiłek w regionalnej „Siekierzadzkie” i stąd już bezpośrednio do Wetliny, gdzie znajduje się nasza stała baza. Po zakwaterowaniu i smaczej obiadokolacji udajemy się na zasłużony odpoczynek.

W drugim dniu po śniadaniu jedziemy do Ustrzyk Górnych. Pogoda napawa optymiz-

zmem, chociaż według prognoz mają pojawić się burze. W bardzo ambitnym planie mamy przejście przez obie Połoniny. Mała grupa wysiada w Brzegach Górnych i idzie w kierunku Połoniny Wetlińskiej, a pozostali startują zgodnie z planem w Ustrzykach Górnych. Podejście w pierwszym etapie jest dość mozolne, ale nie stwarza problemu. Jedynie pierwsza burza zastaje nas na Połonie Caryńskiej (1236 m), więc w ruch idą płaszczki i peleryny. Po tym prysznicu idziemy dalej, schodząc do Brzegów Górnych i dalej w kierunku Połoniny Wetlińskiej. Chatka Puchatka – jedyne schronisko w tej części rozwalone, buduje się nowe. Słońce rozświetla pobliskie wzgórza, widoki są przepiękne, ale zanosi się na kolejną burzę. Dopada nas ona na szczycie Połoniny Wetlińskiej (1253 m). Szlak robi się miękki i bardzo śliski, jednak spokojnie dochodzimy do Przełęczy Orłowicza (1095 m), a niedaleko widzimy Smerek (1222 m) z żelaznym krzyżem na szczycie. Kilku z nas zalicza również ten szczyt, po czym schodzimy do Wetliny, bezpośrednio do ośrodka – ubłoceni i zmęczeni, ale również usatysfakcjonowani z przebytej trasy. Różnice czasowe między pierwszymi, a zamykającymi grupę były spore ze względu na warunki. Obiadokolacja smakowała wyjątkowo, a wieczorem odpoczywamy i czekamy na kolejny dzień, z nadzieją na lepszą pogodę.



Dzień 2 – Sobota

Nowy dzień jest wprawdzie słoneczny, ale jak na lato szaleństwa nie ma. Tym razem jedziemy autokarem do Wołosatego, by wejść na najwyższy szczyt Bieszczadów – Tarnicę. Pogoda na razie dopisuje, widoki są również piękne. Ruch na szlaku wzmógł się jak mało kiedy, idą całymi rodzinami. Nasza grupa trzyma się mocno, a podejście na szczyt nie sprawia nikomu problemu. Osiągamy go po dwóch godzinach marszu. Na szczycie Tarnicy (1346 m) stoi metalowy krzyż zbudowany w 2000 roku, na rozpoczęcie trzeciego tysiąclecia. Na nim tablica upamiętniająca pobyt tu księdza Karola Wojtyły w 1954 roku. Ze szczytu przepiękna panorama na otaczające nas szczyty (Halicz, Krzemieniec). Po krótkiej przerwie i odpoczynku dzielimy się na podgrupy. Większość kontynuuje trasę przez Krzemień, Halicz, drugi pod względem wysokości szczyt (1333 m), skąd rozciąga się przepiękny widok na Bieszczady ukraińskie z ich najwyższym szczytem Pikuj (1406 m). Przez Rozspaniec docieramy do Przełęczy Bukowskiej – granicy polsko-ukraińskiej, a następnie leśnym dukiem dochodzimy do Wołosatego. I tym razem

nie ominęła nas burza, chociaż opad był niewielki. Pozostali poszli z Tarnicy przez Szeroki Wierch do Ustrzyk Górnych. W komplecie wracamy do bazy, szczęśliwi z przebytej pięknej trasy, a dzień kończą stałe punkty programu: obiadokolacja i czas wolny na odpoczynek, relaks oraz wieczorne spotkania wśród przyjaciół.

Sobotni poranek nie napawa optymizmem. Jest chłodno i mglisto, a słońce schowało się za gęste chmury. Zgodnie z programem jedziemy jednak na Przełęcz Wyżniańską, by przejść pasmo graniczne z Małą i Wielką Rawką oraz dojść do styku trzech granic – Kremenaros – polskiej, słowackiej i ukraińskiej. Z parkingu idziemy do schroniska pod Małą Rawką. Tu krótka przerwa na kawę lub herbatę, robimy pamiątkowe zdjęcie i ruszamy dalej. Przy bardzo słabej widoczności dochodzimy do Małej Rawki (1271 m), a dalej Wielkiej Rawki (1307 m). Najwytrwalsi dochodzą do Kremenarosa – styku trzech granic. Wracamy do Wetliny i oczywiście zaczyna padać, więc robi się bardzo ślisko i grząsko. Zmęczeni trudami zejścia,

ubłoceni idziemy bezpośrednio do ośrodka. Przed obiadem odbył się tradycyjny konkurs krajoznawczy „Co wiem o Bieszczadach”, cieszący się dużym zainteresowaniem. Zgodnie z regulaminem rajdu, suma punktów z konkursu i zaliczonych tras wyłoni zwycięzcę rajdu i zdobywcę pucharu LV Rajdu Górskiego Hutników, ufundowanego przez Oddział Zakładowy PTTK przy Hucie Małapanew. Z powodu padającego deszczu i chłodnego wieczoru, uroczyste podsumowanie następuje na stołówce i przy grillu. Puchar i pierwszą nagrodę zdobył po raz trzeci z rzędu kol. **Mateusz Koziół**. Drugie miejsce i nagrodę książkową otrzymała kol. **Barbara Radwańska**, a trzecie zajęła kol. **Bożena Janeczek**, otrzymując również nagrodę książkową. Pozostali uczestnicy, którzy także wykazali się wielką wiedzą, otrzymali upominki o tematyce turystycznej: albumy, przewodniki i mapy. Wieczór przebiegł w miłej i sympatycznej atmosferze, nie obyło się bez wspomnień z lat minionych, a zwłaszcza tych spędzonych w urokliwych Bieszczadach.

Dzień 3 – Niedziela

W niedzielę po śniadaniu opuszczamy gościnny ośrodek u p. Marka, mówiąc sobie do zobaczenia i dziękując za pobyt. Uczestniczymy w niedzielnej mszy świętej w nowo wybudowanym kościele w Wetlinie. W drodze powrotnej w programie jest zwiedzenie zapory w Solinie, chociaż pogoda jest kiepska – w dalszym ciągu jest pochmurno i mglisto. Z Wetliny przez Ustrzyki Górne dojeżdżamy do Polany i małą pętlą bieszczadzką, która została oddana w 1968 r., w godzinach popołudniowych dojeżdżamy do Soliny. Solina, to największy zbiornik retencyjny w Polsce. Został oddany do eks-

ploatacji w 1968 r. ma powierzchnię około 28 km kwadratowych, a jego pojemność to 475 mln m sześciennych wody. Tama ma długość 660 m, a wysokość zapory wynosi 84 metry. Ruch jest tym razem niewielki, bo pogoda nienajlepsza. Zwiedzamy tamę, robimy drobne zakupy, pamiątki. Na koniec jeszcze mała kawka – i to był ostatni punkt programu. Zauroczeni pięknem, którego tu doznaliśmy, przez Lesko, Sanok i Krosno jedziemy do autostrady. W godzinach wieczornych szczęśliwie wracamy do Ozimka i naszych rodzin. Tym samym LV RGH przechodzi do historii.

Serdeczne podziękowania składam wszystkim uczestnikom rajdu. Dziękuję za wspaniałą postawę na trasach, miłą i serdeczną atmosferę, życzliwość i wzajemne zrozumienie. Podziękowania dla naszego kierowcy Michała z firmy PKS SINDBAD Opole za bezpieczną i kulturalną jazdę. Niech piękno, które nas otacza i które tworzymy, stale nam towarzyszy. Do zobaczenia na kolejnych imprezach organizowanych przez KTG „Kozica”.

Józef Koziół



Aktywny wypoczynek w urokliwych zakątkach Kotliny Kłodzkiej

W dniach 17-19 września br. grupa 49 osób uczestniczyła w wycieczce do Kotliny Kłodzkiej i gminy Niemcza. Pomysłodawcą wyjazdu oraz głównym organizatorem był pan Werner Klimek, wiceprezes Stowarzyszenia Miłośników Krasiejowa.

W piątek wyruszyliśmy w godzinach popołudniowych do Kletna, gdzie zakwaterowaliśmy się w Villi Panorama. Wieczorem podczas kolacji posililiśmy się pyszną golonką z kapustą, a następnie uczestnicy wycieczki mieli czas na wspólną integrację i rozmowy.

Sobotni program wycieczki stanowił połączenie biernego oraz aktywnego wypoczynku. Zwiedziliśmy Mauzoleum von Magnis'ów w Ołdrzychowicach, mieszczącym się przy kościele pod wezwaniem św. Jana Chrzyciela. Obiekt w stylu neoromańskim (zaprojektowany przez **Ewalda Berger**), powstał w 1889 r. z inicjatywy hrabiego **Antona Franza von Magnis**. Zamierzeniem budowniczego było stworzenie grobowca, w którym będą spoczywać wszyscy członkowie rodu. Bogate wnętrza mauzoleum wypełniają piękne witraże, freski, liczne elementy z marmuru, a przy wejściu stały dwa okazałe posągi aniołów. W sarkofagach spoczywają przedstawiciele rodów **von Magnis** oraz **von Oppersdorf**.

Hrabia von Magnis ufundował żeliwny obelisk (w wysokości 22,5 m, ważący 12,5 tony), będący dziełem ozimskich hutników, upamiętniający przybycie królowej Luizy Pruskiej. Następnie wyruszyliśmy do Ławnicy koło Kłodzka, gdzie uczestniczyliśmy w spływie pontonowym przełomem Bardzkim, pokonując odcinek 15 km w ok. 3 godziny. Jest to jeden z największych i najurokliwszych przełomów na Nysie Kłodzkiej, nazywany **Cudem Sudentów**. Spływ dostarczył nam wielu niebywałych wrażeń w otoczeniu przepięknych widoków. Uczestnicy wycieczki zostali podzieleni na grupy, a spływ przebiegał w bardzo radosnej atmosferze. Wyprawę zwieńczył pyszny obiad, po którym uczestnicy mieli czas wolny. Część osób udała się do Kawiarni Bardzkie Pierniki na degustację specjalów wypiekanych według dawnych receptur. Inni wybrali kontynuację aktywnej formy wypoczynku w postaci spaceru do Bazyliki Mniejszej i Kalwarii w Bardzie.

Po całodziennym aktywności udaliśmy się do restauracji „Nad Stawami” w Kletnie. Na kolację przybyli zaproszeni goście – wóldarze gminy Stronie Śląskie (Burmistrz **Dariusz Chromiec**, Sekretarz Gminy **Tomasz Olszewski**, Przewodniczący Rady Powiatu i Burmistrz w latach 1994-2018 – **Zbigniew Łopusiewicz**), którzy przybliżyli uczestnikom wycieczki informacje na temat realizowanych projektów i przedsięwzięć z zakresu infrastruktury turystycznej, a inwestycjach, m.in. budowie wieży widokowej na Śnieżniku. Zachęcili do udziału w kolejnych wyjazdach, również w gronie rodzinnym, w celu poznawania uroków malowniczej Kotliny Kłodzkiej. Po wystąpieniu Dariusza Chromca, głos zabrał Werner Klimek. Wiceprezes Sto-



warzyszenia Miłośników Krasiejowa poprosił zebranych o uczczenie minutą ciszy pamięci tragicznie zmarłego **Łukasza Śmieszkoła**.

Po zakończeniu części oficjalnej spotkania uczestników wycieczki zaproszono do degustacji pstrągów, lokalnych specjalów, a także do zabawy tanecznej z DJ-em.

W niedzielę zwiedziliśmy kopalnię Niklu, Chryzoprazu i Opalu w Szklarach. Jest to unikatowe miejsce w skali światowej, ponieważ występują tutaj wyjątkowe kamienie jubilerskie. Kopalnię uruchomiono w 1890 r. z inicjatywy króla Prus **Fryderyka II Wielkiego**. Zaprzestanie wydobywania i ostateczne zamknięcie kopalni nastąpiło w 1993 r. Od 2018 r. jest to stanowisko dokumentacyjne z uwagi na walory geologiczne i przyrodnicze. Trasa, którą przemierzaliśmy posiada status Rezerwatu Geologicznego.

Udaliśmy się do Arboretum w Wojsławicach, gdzie czekali na nas przewodnicy, a zarazem pracownicy naukowcy z Uniwersytetu Wrocławskiego. Ogromne znaczenie w kreowaniu ogrodu mieli: ród **von Aulock**, jak również **Fritz von Oheimb**, któremu zawdzięcza się obecny charakter parku. Od 1977 r. park w Wojsławicach otrzymał rangę Arboretum, a od 1988 r. jest

filią Ogrodu Botanicznego Uniwersytetu Wrocławskiego. Jego obszar to 62 ha, który porastają m.in. drzewa, krzewy, byliny, paprocie, Kolekcje Narodowe i polskie odmiany roślin. Spacerując podziwialiśmy wspaniałe okazy różneczników, magnolii, miłorzębu dwuklapowego, mamutowca olbrzymiego, cisa pospolitego i wiele innych. Jest to niebywale miejsce, które warto odwiedzić w różnych porach roku z uwagi na okres kwitnienia roślin, czy przebarwiania liści.

Na terenie Arboretum od 2017 r. można podziwiać Georetum, w którym zgromadzono skały i minerały z Przedgórze Sudeckiego, a poszczególne części tematyczne wzbogacano charakterystyczną roślinnością. Ostatnim punktem programu był niedzielny obiad w restauracji Stary Młyn. Następnie Udaliśmy się w drogę powrotną do Krasiejowa.

Poznaliśmy historię miejsc, ich walory przyrodnicze, odkryliśmy nowe atrakcje na turystycznej mapie Kotliny Kłodzkiej, a czas spędziliśmy aktywnie w miłej i bardzo wesołej atmosferze. Zatem do zobaczenia na kolejnym wyjeździe!

Magdalena Moj-Gola